

Μετά τον Μελισσανίδη ο Αλαφούζος

Σκανδαλώδης ρύθμιση για την επέκταση του γηπέδου του Παναθηναϊκού

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μεσοπρόθεσμο
2014-2018

**Υποδούλωση
για δεκαετίες**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Δεξιά – Κεντροαριστερά

**Η ώρα των...
ποιητών**

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΣΥΡΙΖΑ

**Εξουσιολαγνεία,
γκάφες και
χωρίς αρχές
αστική πολιτική**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Δημόσια Εκπαίδευση

**Όλα για το
κεφάλαιο**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Δε θα προεδρεύσει
ο Μ. Γλέζος στο
ευρωκοινοβούλιο

**Πάει για νέο
φιάσκο ο
ΣΥΡΙΖΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Το Κίεβο χάνει
τον έλεγχο
στην
Ανατολική
Ουκρανία**

ΣΕΛΙΔΑ 5

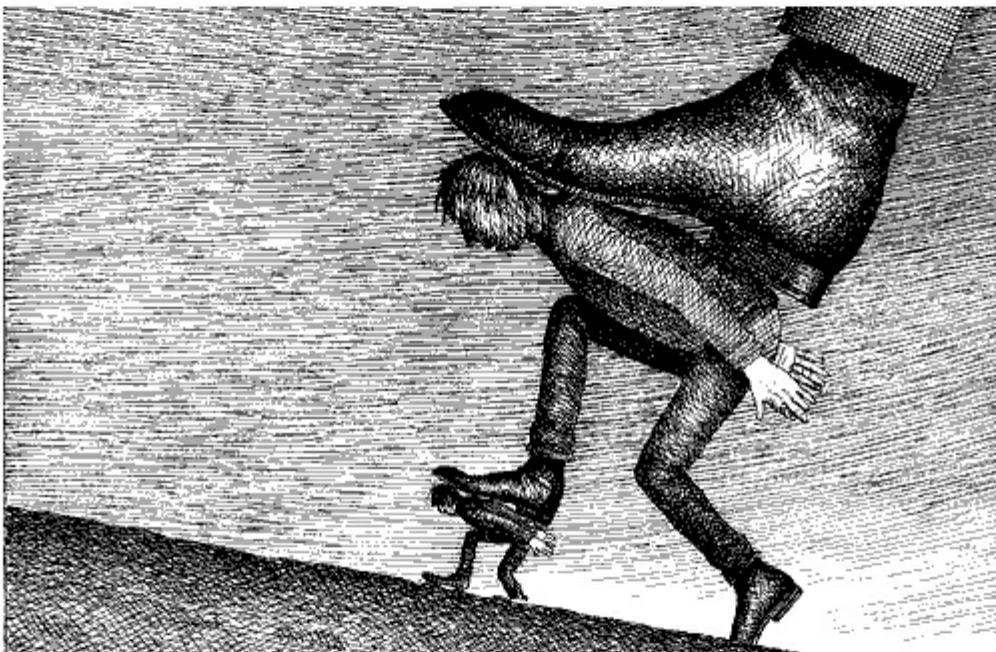
Παλαιοπότινη
**Μία ακόμα
συμφωνία
χωρίς
περιθώρια
επιτυχίας**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Κάτω από τα
συντρίμμια του
«αμερικάνικου
ονείρου»**

ΣΕΛΙΔΑ 4

4 ΧΡΟΝΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ

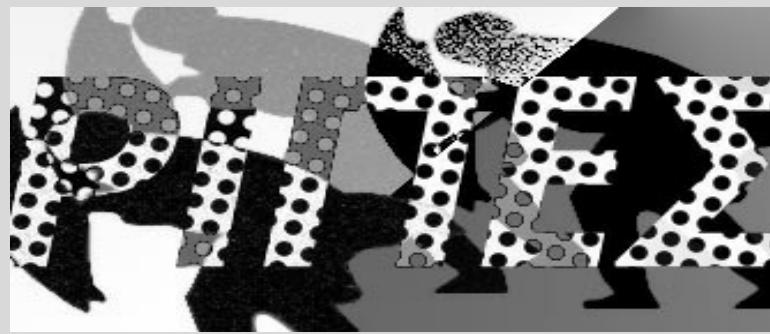
**Η διέξοδος
Θα είναι επαναστατική
ή δε θα υπάρξει**

Συζήτηση
Παρασκευή 9/5, στις 20.00

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

3/5: Ημέρα ελευθερίας Τύπου, ημέρα ηλίου, ημέρα τούμπας 3/5/1886: Πυρ αστυνομίας κατά εργατών, έξι νεκροί (Σικάγο) 3/5/1944: Γερμανοί εκτελούν πενήντα Ελληνες (στρατόπεδο Χαϊδαρίου) 3/5/1981: Ανατίναξη αυτοκινήτου σ' γραφικούς αμερικανικής πρεσβείας, βόμβες σε γραφικές τρένου πολυεθνικών και σε αυτοκίνητό τους (ΕΛΑ) 3/5/2004: Τριπλή βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο ΑΤ Καλλιθέας 4/5: Ημέρα για νομιμοποίηση κάνναβης, ημέρα πυροσβεστών, ημέρα πολέμου άστρων, Ολλανδία: Ημέρα μνήμης νεκρών β' παγκοσμίου πολέμου, Τορίνο: Ημέρα ιεράς σινδόνης 4/5/1886: Βόμβα σκοτώνει επτά αστυνομικούς και τραυματίζει 66, εκατοντάδες νεκροί-τραυματίες εργάτες, σύλληψη οκτώ ως πρωταρίων (Σικάγο) 4/5/1967: Εκτοπισμός 6.000 αντικαθεστωτικών στη Γαύρα 4/5/1970: Διαμαρτυρία κατά Βιετνάμ στο πανεπιστήμιο Kent (Ohio), τέσσερις νεκροί, έντεκα τραυματίες 4/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν διευθυντές «Sit-Siemens» Ουμπέρτο Ντάλι Ιντοσέντι (Μιλάνο) και «It-al-sider» Λαζρέντο Λαμπτέρι (Γένοβα) 5/5: Ημέρα γελού, ημέρα μαιών, ημέρα πορτογαλόρων πολιτισμού, Ιαπωνία: Ημέρα παιδιών, Αιθιοπία: Ημέρα νίκης 5/5/1967: Διάλυση 279 οργανώσεων, κατάσχεση αρχείων 5/5/1981: Θάνατος Μπόμπι Σαντς (IRA) μετά από 55ήμερη απεργία πείνας 5/5/1999: Τρεις ρουκέτες κατά τραπέζων (17N) 5/5/2010: Νεκροί τρεις τραπεζούπλληροι (Marfin) από φωτιά που άναψε μολότοφ σε απεργιακή διαδήλωση 6/5: Ημέρα κατά διατάξις, ημέρα οδικής ασφάλειας, Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών, Δανία: Ημέρα προσευχής, Λίβανος: Ημέρα μαρτύρων 6/5/1968: Οδοφράγματα, συγκρούσεις, 945 τραυματίες, 422 συλλήψεις (Γαλλία) 6/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν γιατρό φυλακών (Τζόρτζιο Ροσσανίκο) όπου κρατούνται μέλη τους 6/5/1985: Εκτελούνται δύο συνοδοί χρηματοποστώλης (Αντικρατική Πόλη) 7/5: Ημέρα κατά άσθματος, Σκωτία: Ημέρα άνοιξης 7/5/1953: Ιδρυση ΚΥΠ 7/5/1991: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων Siemens (17N) 7/5/1999: Βόμβα στο σπίτι ολλανδού πρέσβη (17N) 8/5: Ημέρα ερυθρού σταυρού-ημισελήνου, ημέρα μεσογειακής αναιμίας, ώρα μνήμης-συμφιλίωσης νεκρών β' παγκοσμίου πολέμου 8/5/1936: Απεργία εργατών (Θεσσαλονίκη), δώδεκα νεκροί, 282 τραυματίες 8/5/1981: Βόμβες σε ογκορανομία Αθηνών, τμήμα αλλοδαπών και υποδιεύθυνση τροχαίας (ΕΛΑ) 8/5/1989: Απόπειρα κατά πρώην υπουργού Γιώργου Πέτρου (17N) 9/5: Ημέρα αντιρασιστικής νίκης λαών, ημέρα της Ευρώπης 9/5/1934: Απόδραση οκτώ κομμουνιστών από φυλακές Αίγινας (άνοιξαν υπόνομο 25 μέτρων) 9/5/1956: Τέσσερις νεκροί, 265 τραυματίες σε συλλαλητήριο για Κύπρο (Αθήνα) 9/5/1976: «Αυτοκίνητα» Ulrike Meinhof 9/5/1978: Εκτέλεση Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1980: Εκρηκτικοί μηχανισμοί καταστρέφουν 22 αμερικανικά αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 9/5/1999: Πυροβολισμοί σε Ιντεραμερικαν και Αμερικαν Εξπρές (Κόκκινη Γραμμή).

● Οσοι φιλοξενούν τα άνεργα παιδιά τους, προσφέροντάς τους στέγη κι ένα πιάτο φαΐ, πήραν ένα καλό μάθημα ●●● Αν τα είχαν πετάξει στο δρόμο, αυτά δια μπορούσαν να πάρουν το πεντακοσάρικο και να πορευτούν ●●● Οταν ένα κόμμα εξουσίας, που δηλώνει αριστερό (τρομάρα του), κρέμεται από τ' απαυτά ενός τηλεαστέρα ●●● Οταν ο τηλεαστέρας, αφού αυτοδιαφημιστεί δεόντως, φτύνει το κόμμα εξουσίας, που το είχε στο περίμενε ●●● Οταν η ηγεσία του κόμματος τρώει το φτύσιμο και λέει κι ευχαριστώ ●●● Πώς θα συμπειριφθεί αυτό το κόμμα αν έρθει στην εξουσία; ●●● Ποια αξιοποστία μπορούν να έχουν οι υποσχέσεις του; ●●● Συνδυασμό με Κονιόρδου ο Χρυσόγελος; ●●● Ρελάνς με... Πειρατές ο Πισσίας ●●● Δεν μπορείς να πεις, είναι μια ωραία απόσφαιρα αυτοί οι Οικολόγοι (βετεράνοι και όψιμοι) ●●● Ανακόνωσε και ο πρόεδρος Αλαβάνος την κάθοδο του Σχεδίου Β στις ευρωεκλογές, πλην όμως παρέμεινε στα άζητηα της αστικής δημοσιότητας ●●● Διότι ως αντί-ΣΥΡΙΖΑ αιχμές έχουν επιλεγεί το Ποτάμι από τα δεξιά και ο Περισσός από τ' αριστε-

ρά ●●● Δεν πρόκειται να του κάνουν τη χάρη οι καναλάρχες του Αλέκου ●●● Άλλωστε, δεν πείθει ότι μπορεί να προκαλέσει εκλογική φδορά στον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Και Κριστόφο Βαζέχα και Ντανιέλ Μπατίστα ο Αρούλης ●●● Ο πρώτος διαπρεπής εστιατόρια στην Κηφισιά, οπότε δεωρείται βαθύς γνώστης των προβλημάτων της Αθήνας ●●● Ο δεύτερος δεν ξέρουμε γιατί επελέγη, μπορούμε όμως να παραφράσουμε ένα σύνθημα που δονούσε τα γήπεδα όταν έπαιζε μπάλα ●●● Εκανες το Δήμο μας μπουρδέλο, ρε Ντανιέλ ●●● Εντρομός ο Νικήτας, έκανε ρελάνς με πρόταση για αναβίωση των...

Παναδηγαίων ●●● Γουστάρω χλαμύδα και σανδάλι ●●● Και δεν ακούω τους κακεντρεχείς που έσπευσαν να πουν ότι αυτά τα έκανε η χρούντα ●●● Εκείνο το παιδοβούθιθαλο που κυβερνά τη Β. Κορέα έχει ξεπεράσει τους προγόνους του ●●● Κάποιο απωδημένο έχει και βάζει στρατιωτίνες να τον τραβολογάνε (τάχαμου) κλαίγοντας, λες και είναι ο Μάρλον Μηράντο στα νιάτα του ●●● Κινέζοι λεφτάδες έρχονται να παντρευτούν στην Ελλάδα και γίνονται πρώτη στην τηλεόραση ●●● Σαν τα αλήστου μνήμης Επίκαιρα που παίζονταν υποχρεωτικά στους σινεμάδες επί χρούντας ●●● Τον Μπουμπού-

◆ Εντάξει, ο Κρεμαστινός πήρε το μήνυμα και το βιούλωσε: μη μιλάτε για τα οικονομικά του Ποταμίου, γιατί θα σας πάρει και θα σας σηκώσει (ειδικά εσάς τους Πασόκους). Εμείς όμως εξακολουθούμε να έχουμε την απορία: από πού προέρχονται τα λεφτά που χαλάνε ο Θεοδωράκης και η παρέα του; Ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα. Οπως όταν ρωτάμε: «πι κάνει νιάσου νιάσου στα κεραμίδια?».

◆ Ο βάθρος Πάγκαλος ξαναπλημύρισε. Πέραν των άλλων, έθεσε το... ιστορικής σημασίας ερώτημα δύτι «αφού είχαν όπλα (οι Κρητικοί) γιατί δεν έκαναν επανάσταση το 1821, αλλά περίμεναν να τους απελευθερώσει η Ελλάδα?». Το να του θυμίσουμε το αίμα που έχουσαν οι Κρητικοί σε τόσες επαναστάσεις ή την πρόσφατη—μάχη της Κρήτης, που την έδωσε ο λαός με τα όπλα που είχε, δεν έχει κανένα νόημα. Θα του συστήναμε, όμως, να δοκιμάσει να κάνει περιοδεία στο νησί και να πει τα ίδια. ◆ Τον παρερμήνευσαν και

τον Θ. Δρίτσα, υποψήφιο δήμαρχο του ΣΥΡΙΖΑ στον Πειραιά. Τι είχε πει; «Μέχρι τώρα είχαμε και έχουμε αυτό το μέτωπο (σ.σ. με τον Μιχαλολιάκο), αλλά η νέα υποψηφιότητα (σ.σ. του Μώραλη) αλλάζει τα δεδομένα, διότι δεν υπακούει στους κανόνες της δημοκρατικής εκπροσώπησης, αλλά της επιβολής οργανωμένων συμφερόντων στον δημόσιο βίο». Φως φανάρι ότι διαχωρίζει τον Μιχαλολιάκο από τον Μώραλη (θεωρεί ότι ο Μιχαλολιάκος υπακούει στους κανόνες της δημοκρατικής εκπροσώπησης!) και ότι αφήνει ανοιχτό ακόμη και το ενδεχόμενο αντι-Μώραλη συμμαχίας (π.χ. στο δεύτερο γύρο). Βγή-

κ. Λαζόπουλος. Γιατί κατ' ουσίαν η επιστολή που έστειλε ο Λάκης Λαζόπουλος ήταν μια επιστολή στηρίξεων και ενθάρρυνσης των προσπαθειών μας.

Το ερώτημα είναι: ποιος είχε τη φαενή ιδέα να συμπειρεθεί με την αραχνιασμένη νοοτροπία της ΕΥΠ και να υποβάλει στον ΣΥΡΙΖΑ σχεδόν λάθρα, την υποψηφιότητα μιας μουσουλμάνας - Ρομά, που έχει υιοθετηθεί εδώ και χρόνια από την ελληνική Ακροδεξιά; Είναι προφανές ότι η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, καλή τη πίστη, παρασύρθηκε.

Η Αυγή

Μακάρι να είχαμε και άλλους τέτοιους ειδους αρνήσεις σαν του

κ. Λαζόπουλο. Γιατί κατ' ουσίαν η επιστολή που έστειλε ο Λάκης Λαζόπουλος ήταν μια επιστολή στηρίξεων και ενθάρρυνσης των προσπαθειών μας.

Πλάνος Σκουρλέτης Λιτότητα και ανάπτυξη δεν αποτελούν αντιφατικές έννοιες. Βόλφγκανγκ Σόιμπλε Εμείς δεν θα πάμε να κάνουμε μια κυβέρνηση με το πρώτο κόμμα, λέγοντας πάρε τα μισά υπουργεία εσύ να πάρω και εγώ τα άλλα μισά, για να χορτάσουμε καρέκλες και λιμουζίνες και απλώς να λέμε ότι είμαστε συ-

γκυβέρνηση. Εχω άλλο σχέδιο στο μιαλό μου... Άλλα θα τα πούμε μετά τις εθνικές εκλογές. Σταύρος Θεοδωράκης Αντισυμβατικές αποφάσεις έχω πάρει πολλές φορές στη ζωή μου και ίως επειδή συνηθίζω να σκέφτομαι και να δρω μη συμβατικά. Άλλα δεν περίμενα να παρουσίασω ενός βίβλου για τη σοσιαλδημοκρατία να θεωρηθεί αντισυμβατική κίνηση. Γιώργος Παπανδρέου Να κάνουμε την κυρία Μέρκελ μειοψηφία στην Ευρώπη, να την απομονώσουμε πολιτικά, να τη

νικήσουμε. Αλέξης Τσίπρας Το Ισραήλ διατρέχει τον κίνδυνο να γίνει κράτος με ρατσιστικό καθεστώς Απαρτχάιντ, εάν δεν συνάψει γρήγορα ειρηνευτική συμφωνία με τους Παλαιστίνιους. Τζον Κέρι Ποιος μπορεί να ηγηθεί για τη συγκρότηση και επανένωση (ΑΝΕΔ, Πολύδωρας κ.λπ.) μιας φιλελύθερης παράταξης που θα προτάξει τα εθνικά συμφέροντα; Η Αυγή

ΕΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το εγχώριο σύστημα, πανικόβλητο απ' την κατάσταση τρέχε

Η ώρα των... ποιητών

ΟΜπένι τσιτάρης Εγγονόπουλο: «Στρατηγέ τι ζητούσες στη Λάρισα συ ένας Υδραιός». Οπου στρατηγός ο Γιωργάκης και Λάρισα η παρουσίαση του βιβλίου της... αποστάτριας Κοππά! Ο κυρφώτης παράφρασε Καβάρη: «Αφήνω όλους να κουβαλούν στο πολιτικό τους μυαλό Λαιστρυγόνες και Κύκλωπες». Ο Γιωργάκης δεν μπορούσε, βέβαια, να τους ακολουθήσει στον ποιητικό οίστρο, όμως απολάμβανε τη στιγμή. Φόρεσε το γνωστό ύφος του οιδών παιδιού που απορεί με την κακία του κόσμου και είπε: «Δεν περίμενα η παρουσίαση ενός βιβλίου για τη σοσιαλδημοκρατία να θεωρηθεί αντισυμβατική κίνηση και μάλιστα να προκαλέσει τέτοια προσμονή και τόση ανησυχία σε διάφορους κύκλους». Κι επειδή κάθε άλλο παρά αφελής ή άπειρος είναι (μην σας ξεγελά το ύφος), έσπευσε να πετάξει τη μπήχτη για τον Μπένι: «Ο φόρβος αποτελεί κακό σύντροφο. Περιορίζει τη σκέψη, κάτι που δεν δικαιολογείται για οποιονδήποτε θέλει να αυτοπροσδιορίζεται ως προσδετικός. Πολιτικά μιλάμε εδώ».

Στριμωγμένη ανάμεσα στο νέο διπολισμό ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, και με το Ποτάμι των μεγαλεκδοτών να της κεντρίζει δυνατά τα οπίσθια, η κακομοιριασμένη Κεντροαριστερά (ή παράταξη του δημοκρατικού σοσιαλισμού, όπως αρέσκεται να την αποκαλεί ο Κουβέλης) τσακώνεται για ένα συνολικό εκλογικό ποσοστό που θα είναι θαύμα αν φτάσει το 10%. Ομως, τα στελέχη της βρίσκονται στο τσακίρ κέφι και

μόνο η φράση του τέως διάσημου αιοδού της νύχτας ΛεΠα θα μπορούσε να περιγράψει τη συμπεριφορά τους: «Όλα τα μωρά στην πίστα».

Ο Παπανδρέου είναι έμπειρος παίκτης. Επέστρεψε στην Ελλάδα δύο μήνες πριν τις εκλογές που θα καταγράψουν τη συντριβή του ΠΑΣΟΚ και φωνάζει το δικό του «πταρών». Ερτασε έτσι τους Πασόκους στο σημείο να αναζητούν μια δήλωσή του υπέρ της «Ελιάς», λες και αυτή η δήλωση θα τους φέρει ψήφους. Είμαστε σήμεροι ότι κάποια στιγμή θα την κάνει και αυτή τη δήλωση, για να τους αφορτίσει τελείως. Για να μη βγαίνουν οι κολαούζοι του Σκανδαλίδη λέγε με Καστή να τον κατηγορούν ότι «αντί να βοηθήσει στην προσπάθεια που κάνουμε οι λίγοι που απομέναμε στο ΠΑΣΟΚ, βρήκε την ευκαιρία να πάει να βγάλει πολιτικό λόγο στην παρουσίαση βιβλίων».

Ξέρει πολύ καλά, όπως ξέρουν και οι υπόλοιποι, ότι το βράδυ της 25ης του Μάη όλα θα τεθούν σε νέα βάση, ανάλογα με το εκλογικό αποτέλεσμα. Τώρα κανένας τους δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Εχουν όλοι δεσμευτεί σε κάποιες πολιτικές επιλογές και περιμένουν να δουν πιθανότητα για την επόμενη η κάλπη. Αν, για παράδειγμα, η ΔΗΜΑΡ πέσει κάτω από τη βάση, ο τσαμπουκάς του κυρφώτη θα κοπεί. Το ίδιο του το κόμμα θα κοπεί στα δύο. Κάποιοι θα τον τραβάνε προς τον ΣΥΡΙΖΑ και κάποιοι προς την Ελιά. Το μόνο που θα μπορεί να διαπραγματευθεί ο ίδιος με τους στε-

νούς του συνεργάτες θα είναι η επιβίωση της σημερινής συγκυβέρνησης, με τις ψήφους που διαθέτει η ΔΗΜΑΡ στη Βουλή, ακόμη και με επάνοδο σε μια «νέα» συγκυβέρνηση, αν τα πράγματα δεν πάνε καλά για τον Σαμαρά και αναγκαστεί να παίξει αυτό το χαρτί.

Κι ο Βενιζέλος πιού μπορεί να βάλει τον πήχη; Στο 5%; Ή μήπως άμα πάρει η Ελιά 7% πρέπει να πανηγυρίσει για δικαίωση της πολιτικής του; Υπάρχει περίπτωση να μην του την πέσουν οι άλλοι Πασόκοι (Σκανδαλίδης, Παπανδρέϊκοι, παλιοί βαρόνοι), κατηγορώντας τον ότι έκανε το ΠΑΣΟΚ εξάρτημα της ΝΔ και το οδήγησε στην εκλογική εξάπτωση; Θα τον σώσουν μήπως ο Λοβέρδος και μερικοί άλλοι, με τους οποίους τα ξανάφτιαξ;

Αν συνεχίσουμε, μπορούμε να φτιάξουμε πολλά ακόμη σενάρια, ξεκινώντας από πιθανά εκλογικά αποτελέσματα και συνδυάζοντας με εικαζόμενες κινήσεις των πολιτικών που κινούνται μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Θα ήταν, όμως, κατανάλωση μελανιού για το τίποτα. Οπως για το τίποτα είναι όλος αυτός ο κλαυθμός και ο οδυρμός για την κατάσταση και τις προσπτικές της Κεντροαριστεράς, που απασχολεί καθημερινά τα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων και τις στήλες των αστικών εφημερίδων. Ενα τσούρμο σκυλιά της εξουσίας προσπαθούν να εξασφαλίσουν την πολιτική τους επιβίωση, σε μια δυσμενή γ' αυτά συγκυρία.

Παπανδρέου και Κουβέλης,

στην περιβόητη εκδήλωση της Κοππά, τάχθηκαν υπέρ των κυβερνήσεων συνεργασίας, με τις ψήφους που διαθέτει η ΔΗΜΑΡ στη Βουλή, ακόμη και με επάνοδο σε μια «νέα» συγκυβέρνηση, αν τα πράγματα δεν πάνε καλά για τον Σαμαρά και αναγκαστεί να παίξει αυτό το χαρτί.

Αυτή είναι όλη η ουσία. Πέρα από τις καντρίλιες των αστικών πολιτικών στελεχών, όμως, υπάρχει η ίδια η αστική τάξη που με διάφορα ισχυρά κέντρα εξουσίας μπορεί και διαμορφώνει καταστάσεις, έχοντας εξαφανίσει τα όρια της σχετικής αυτονομίας που διέθεταν άλλοτε οι πολιτικοί παράγοντες και τα αστικά κόμματα. Δείτε τι έκαναν οι μεγαλεκδότες με το Ποτάμι, πλήγτοντας κοίρια και την Ελιά και τη ΔΗΜΑΡ και αποκτώντας το πάνω χέρι στις μελλοντικές εξελίξεις στο χώρο. Δείτε πως συντίζονταν βουλευτές και πολιτευτές της ΝΔ και της Ελιάς στη φιέστα των Μαρινάκη-Κόκκαλη, που με τον υπάλληλό τους Μώραλη θέλουν να πάρουν το Δήμο Πειραιά.

■ Πειραιώτικη ήττα του κυρφώτη

Επί εβδομάδες ο Κουβέλης προσπαθούσε παρασκηνιακά να εμποδίσει τη Ρεπούλη και τα στελέχη της ΔΗΜΑΡ στον Πειραιά από το κομπρεμί με τον συριζαϊκό συνδυασμό του Δρίτσα. Εκανε και διαρροές, σύμφωνα με τις οποίες είναι απαράδεκτο σ' ένα μεγάλο Δήμο (όπου η εκλογή έχει γενικότερο πολιτικό χαρακτήρα) η ΔΗΜΑΡ να υποστηρίζει το συνδυασμό άλλου κόμματος. Πλην, όμως, οι ΔΗΜΑΡίτες του Πειραιά είχαν πάρει τις αποφάσεις τους. Θα κατέβαιναν με τον Δρίτσα, έχοντας προφανώς εξασφαλίσει κάποιες θέσεις στο δημοτικό συμβούλιο (ενώ με την Ξεχωριστή δική τους υποψηφιότητα κινδύνευαν να μείνουν εντελώς εκτός νυμφώνος).

Επισημανόμενος ο προκειμένου να μην υπάρξει πλήγμα από μια ανοιχτή σύγκρουση, αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια και η ΔΗΜΑΡ ν' ανακοινώσει επίσημα: «Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής συζήτησαν και για το εκλογικό τοπίο που διαμορφώθηκε στον Πειραιά και αποφάσισαν να μην υποστηρίχθει κανένα από τα ήδη κατατεθειμένα ψηφοδέλτια, επειδή δεν καλύπτουν τα απαραίτητα αυτοδιοικητικά και πολιτικά κριτήρια».

Την επαύριο της ανακοίνωσης ο κομματικός υποψήφιος στον Πειραιά είχε απούρει την υποψηφιότητά του για να συμμετάσχει στο συνδυασμό του Δρίτσα, μαζί με άλλους υποψήφιους προφανώς. Και τα κομματικά στελέχη θα έχουν όλη την άνεση να υποστηρίξουν... κατά συνειδηση Δρίτσα.

■ Ντόρας δήγματα

Χτύπησε για μια ακόμη φορά η Μπακογιάννη, χαρακτηρίζοντας μικρό κόμμα τη σημερινή ΝΔ, που δεν έχει καμία σχέση με τη μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη που η ίδια γνώρισε. Το παραπολιτικό κουτσομπολίο υποστηρίζει πως στο Μαξίμου «τα πήραν στο κρανίο», θεωρώντας ότι το μητσοτακίκιο ετοιμάζεται να θέσει θέμα πρωθυπουργού, αν η ΝΔ χάσει με μεγάλη διαφορά από το ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές, πρωθώντας ως μεταβατική λύση μια κυβέρνηση Πικραμένου. Αυτό το κουτσομπολίο, όμως, το τροφοδοτούν οι άνθρωποι του Σαμαρά, σε μια προσπάθεια να κρατήσουν συστειρωμένο το σκληρό πυρήνα των βουλευτών της ΝΔ. Ισως τα πράγματα να είναι πιο απλά. Δηλαδή, η Μπακογιάννη να διεκδίκει τη θέση επιπρόπου στην Κομισιόν και να πιέζει τον Σαμαρά να της την υποσχεθεί από τώρα, για να την ξεφορτωθεί.

Από το Μαξίμου δε δόθηκε καμία απάντηση στο νέο καρφί της Μπακογιάννη. Μόνο ο Μ. Βαρβιτσιώτης, που αισθάνεται ότι πρέπει να δίνει συνεχώς διαπιστεύτηρια στον Σαμαρά, έκανε μια πικρόχολη δήλωση, θυμίζοντας ότι η Μπακογιάννη έκανε δικό της κόμμα και στις εκλογές του 2012 πάτωσε. Γενικά, ο Σαμαράς έχει δώσει γραμμή να μην ανοίγει μεταπτώπια το Μαξίμου, θελόντας να πάει στις εκλογές με τη δική του ατζέντα, αυτή του «success story».

■ Προσκυνούν τους Μπερλουσκόνηδες

Δεν ξέρουμε αν ο Σαμαράς μετάνιωσε που εκτέθηκε τόσο πολύ με τη στήριξη του Μιχαλολιάκου (μέχρι στον Πειραιά κατέβηκε και φωτογραφήθηκε να τρώει μαζί του), είμαστε σύγουροι ότι βγάζει φωτές από τα ρουθουνία και τ' αυτά για το κάζο που του σκάρωσε ο Μαρινάκης, παίρνοντας μαζί του και τον Κόκκαλη, όμως η γραμμή που βγαίνει από το Μαξίμου είναι πως το θέμα πρέπει να κρατηθεί χαμηλά και οι γενιφυρες με τους καπιταλιστές-Μπερλουσκόνηδες να μην κοπούν. Επισημανόμενος ο Σαμαράς έχει δώσει γραμμή να μην ανοίγει μεταπτώπια το Μαξίμου, θελόντας να πάει στις εκλογές με τη δική του ατζέντα, αυτή του «success story».

Ο υπουργός Παιδείας Κ. Αρβανιτόπουλος εκλέγεται στον Πειραιά και ήταν στα μαχαίρια με τον Μιχαλολιάκο και το «λόμπι» των Μανιατών. Είναι, όμως, και από τους στενούς συνεργάτες του Σαμαρά. Αν την πρώτη φορά που πήγε στη φιέστα τ

Οπως επισημάναμε στο προηγούμενο φύλλο, το άπλωμα της εργασιακής ζουγκλας στης ΗΠΑ, με την επικράτηση της λιγότερα αφειβόμενης μερικής απασχόλησης, την αύξηση της ανεργίας, το πάγωμα των μισθών, τις μειώσεις των πραγματικών εισοδημάτων ακόμα και για τα μεσαία νοικοκυριά και τη συνδικαλιστική διάλυση, οδηγεί στην αύξηση του ποσού του φτωχείας. Αυτό δεν μπορούσε να μην αποτυπωθεί στις επίσημες στατιστικές που ακόμα κι αν υποεκτιμούν το ποσοστό φτωχείας, όπως θα δούμε παρακάτω, δεν μπορούν να εξαφανίσουν την τάση αύξησής της.

Η αύξηση της φτωχείας

Αναφέρει η αμερικανική στατιστική υπηρεσία^[1]: «Σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ 2000 και 2012, το ποσοστό των φτωχών αυξήθηκε από 12.2% σε 15.9%, ενώ ο αριθμός των φτωχών αυξήθηκε από 33.3 εκατομμύρια σε 48.8 εκατομμύρια. Τόσο ο αριθμός όσο και το ποσοστό των φτωχών αυξήθηκαν σε 44 Πολιτείες μεταξύ 2000 και 2012. Το ποσοστό των ανθρώπων στης ΗΠΑ με εισοδηματά κάτω του 50% των ορίων φτωχείας αυξήθηκε από 5% το 2000 σε 7% το 2012. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, το ποσοστό των ανθρώπων με εισοδηματά κάτω του 125% των ορίων φτωχείας αυξήθηκε από 16.5% σε 20.8%».

Τι σημαίνει όμως ότι είσαι φτωχός στης ΗΠΑ, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές; Ας πάρουμε ένα παράδειγμα. Για μια τετραμελή οικογένεια με δύο παιδιά το όριο φτωχείας το 2013 ήταν 23.624 δολάρια το χρόνο (γύρω στα 17.100 ευρώ)^[2]. Αυτό σημαίνει 1.970 δολάρια το μήνα περίπου (ή γύρω στα 1.425 ευρώ). Αυτό το όριο είναι περίπου μιάμιση φορά παραπάνω από αυτό που ισχύει στην Ελλάδα, όπου ήταν γύρω στα 12.000 ευρώ για μια τετραμελή οικογένεια με δύο παιδιά κάτω των 14 ετών^[3].

Αν αναλογιστεί κανείς, ότι οι τιμές των ενοικίων (για όλους τους τύπους διαμερισμάτων) στις ΗΠΑ ήταν το 2013 γύρω στα 734 δολάρια κατά μέσο όρο^[4], ενώ για ένα διαμέρισμα με δύο υπνοδωμάτια ο μέσος όρος ενοικίου ήταν 1.141 δολάρια^[5], μένουν άλλα 829 (=1.970 – 1.141) με 1.236 (=1.970 - 734) δολάρια για όλα τα υπόλοιπα είδος της οικογένειας (διατροφή, ένδυση, μεταφορές, ηλεκτρική ενέργεια, θέρμανση κτλ.). Δηλαδή, απομένουν 200 με 300 δολάρια κατ' άπομο (145 με 217 ευρώ) για να περάσεις έναν ολόκληρο μήνα! Αυτό δεν είναι φτωχεία, αυτό είναι εξαθλίωση!

Τα... μαγειρέματα

Ας δούμε, όμως, πώς υπολογίζονται τα ποσοστά φτωχείας στις ΗΠΑ τα τελευταία 50 χρόνια. Τα όρια φτωχείας καθιερώθηκαν για πρώτη φορά τον Ιούλη του 1963 από μια ερευνητρια του Οργανισμού Κοινωνικών Ασφαλίσεων ονόματι Μόλι Ορσάνσκι^[6]. Η Ορσάνσκι ισχυρίστηκε ότι το επίπεδο διαβίωσης κάτω από το οποίο το οικογενειακό εισόδημα αρχίζει να μην είναι ικανό για να ικανοποιήσει με επάρκεια τις θρηπτικές ανάγκες των ατόμων, αποτελεί το όριο φτωχείας. Χρησιμοποιώντας τις τιμές του φθηνότερου από τα τέσσερα επισιτιστικά προγράμματα του υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ, το «Economy Food Plan», η Ορσάνσκι υπολογίζει το χρηματικό ποσό που αποτελείται για να καλυφθούν οι ελά-

Κάτω από τα συντρίμμια του «αμερικανικού ονείρου» (4)

χιστες ανάγκες σε διατροφή για διάφορους τύπους οικογενειών. Για να υπολογίσει τα υπόλοιπα είδος της οικογένειας, πέρα από τη διατροφή, η Ορσάνσκι χρησιμοποίησε τα επίσημα στατιστικά στοιχεία του 1955, σύμφωνα με τα οποία το ποσοστό του εισοδήματος που δαπανούνταν για τη διατροφή αντιστοιχούσε κατά μέσο όρο στο ένα τρίτο του μετά το φόρο (δηλαδή του καθαρού) εισοδήματος της μέσης αμερικανικής οικογένειας της χρονιάς εκείνης. Εποιητικά, πολλαπλασιάζοντας το ποσό που υπολογίζεις για την ελάχιστη διατροφή της οικογένειας με ένα συντελεστή (ίσο με τρία για τις οικογένειες πάνω από τρία άτομα και μεγαλύτερο για οικογένειες μικρότερες των τριών ατόμων), η Ορσάνσκι υπολογίζει το όριο φτωχείας.

Τα επίπεδα φτωχείας που υπολογίζεις η Ορσάνσκι στις αρχές της δεκαετίας του '60 χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα, αναπροσαρμοσμένα μόνο με βάση τον επίσημο πληθωρισμό. Δηλαδή, με βάση τον πληθωρισμό όπως τον υπολογίζουν αυτοί, που δεν οδηγεί κατ' ανάγκη στην πραγματική μετρητή της αγοραστικής δύναμης των αμερικάνων εργατών. Ομως εδώ δε θ' ασχοληθούμε μ' αυτό (ούτε και με το κατά πόσο η μέθοδος της Ορσάνσκι ανταποκρινόταν επαρκώς στη μέτρηση της φτωχείας εκείνη την εποχή). Θα θεωρήσουμε ότι η Ορσάνσκι είχε απόλυτο δίκιο και διότι η διόρθωση των επίπεδων φτωχείας με βάση τον επίσημο πληθωρισμό είναι αρκετή για να εξασφαλίσει ότι η αγοραστική δύναμη που αντιστοιχεί σε κάθε επίπεδο φτωχείας παραμένει η ίδια κατά μήκος του χρόνου. Ακόμα και μ' αυτές τις παραδοχές, λοιπόν, η μέθοδος υπολογισμού των ορίων φτωχείας βρίσκεται πολύ πίσω από την αποτύπωση της πραγματικότητας.

Έξοικειων τα βέλη

Αυτό δεν το λέμε εμείς. Το αναφέρει η έκθεση της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ, που κατ' εντολή του Κογκρέσου εκπόνησε αναλυτική μελέτη πάνω στον τρόπο μέτρησης της φτωχείας στις ΗΠΑ^[7]. Η μελέτη κράτησε τρία χρόνια (από το 1992, που συστήματε η επιτροπή μελέτης από το Κογκρέσο, μέχρι το 1995, που δημοσιεύτηκε το τελικό κείμενο). Σύμφωνα με τη μελέτη αυτή, ο τρόπος μέτρησης της φτωχείας είχε από

την αρχή κάποιες αδυναμίες που έγιναν ακόμα πιο έντονες με τις μεταβολές που συντελέστηκαν τα επόμενα 30 χρόνια στην αμερικανική κοινωνία. Σημειώνει η έκθεση:

1. Η αυξημένη είσοδος των γυναικών που είναι μητέρες στην αγορά εργασίας είχε ως συνέπεια περισσότερες εργαζόμενες οικογένειες να πρέπει να πληρώνουν για τη φροντίδα των παιδιών τους (όσο οι γονείς λείπουν απ' το σπίτι, σε παιδικούς σταθμούς κλπ.). Ο σημερινός τρόπος μέτρησης της φτωχείας, όμως, δεν κάνει αυτό το δισχωρισμό μεταξύ των οικογενειών στις οποίες εργάζονται και οι δύο γονείς και αυτών που δεν εργάζονται και οι δύο, μην παίρνοντας υπόψη αυτά τα απαραίτητα είδος.

2. Λόγω των διαφορών που υπάρχουν στην κατάσταση της υγείας και της ασφαλιστικής κάλυψης, οι διάφορες πληθυσμιακές ομάδες αντιμετωπίζουν τελείως διαφορετικές ανάγκες και επομένως διαφορετικά είδος για ιατρική περίθαλψη, πράγμα που δε λαμβάνει καθόλου υπόψη του ο σημερινός τρόπος μέτρησης της φτωχείας.

3. Τα όρια φτωχείας είναι τα ίδια για όλες τις περιοχές των ΗΠΑ, αν και υπάρχουν μεγάλες διαφορές στο κόστος διαβίωσης (όπως π.χ. στη στέγαση).

4. Η αλλοιώση των δεδομένων διαβίωσης στις ΗΠΑ απαιτεί την αναθεώρηση των ορίων φτωχείας γενικότερα και όχι μόνο τη διόρθωση με βάση τον πληθωρισμό. Ιστορικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι τα όρια φτωχείας ακολουθούν τα εκάστοτε επίπεδα κατανάλωσης. Επομένως, μια νέα μέτρηση της φτωχείας, σύμφωνα με τα καταναλωτικά δεδομένα του σήμερα (και όχι του 1960), θα είχε σαν συνέπεια την αύξηση των ορίων φτωχείας πάνω από τα σημερινά.

5. Τελικά, επειδή ο σημερινός τρόπος μέτρησης της φτωχείας μετράει το ακαθάριστο οικογενειακό εισόδημα, δε λαμβάνει υπόψη του τα αποτελέσματα των κυβερνητικών πολιτικών στην φτωχών, η αύξηση του φροντιστηρίου της φτωχείας στην τελευταία δεκαετία, ακόμα και βάσει αυτών των μαγειρέματα που αποτελείται για... φιλολογικό λόγος; Επειδή από τα όρια φτωχείας προκύπτουν και τα ποσά που θα πρέπει να δώσει το αμερικανικό κράτος ως επιδόματα, το τελευταίο έχει κάθε λόγο να τα εμφανίσει μειωμένα, ώστε να μην αναγκάζεται να δίνει επιδόματα σε περισσότερο κόσμο.

για λογαριασμό του Κέντρου Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων^[8]: «Από το 1950, η κατανομή των οικογενειακών εξόδων έχει αλλάξει. Εξόδα όπως η στέγαση έχουν ανέβη πολύ περισσότερο σε σχέση με τα εξόδα για τροφή. Αυτό έχει σαν συνέπεια οι δαπάνες για τροφή να αποτελούν ένα πολύ μικρότερο ποσοστό στα οικογενειακά εξόδα απ' όπι τη δεκαετία του '50». Τί σημαίνει αυτό; Οτι η μέθοδος της Ορσάνσκι βασίζεται στη γενονός ότι οι δαπάνες για τροφή απορροφούσαν το 1/3 του καθαρού εισοδήματος των οικογενειών (δηλαδή της περιοχής στην οποία βασίζεται το σημερινό πρόσθιο της Ορσάνσκι) δεν πορεύει να ισχύει πλέον. Οι δαπάνες για τροφή είναι σημερινά σχετικά πολύ μικρότερες σήμερα σε σχέση με τα εξόδη της περιοχής της Ορσάνσκι.

Τί σημαίνει αυτό; Οτι η μέθοδος της Ορσάνσκι βασίζεται στη γενονός ότι οι δαπάνες για τροφή απορροφούσαν το 1/3 του καθαρού εισοδήματος των οικογενειών (δηλαδή της περιοχής στην οποία βασίζεται το σημερινό πρόσθιο της Ορσάνσκι) δεν πορεύ

Μια ακόμα συμφωνία χωρίς περιθώρια επιτυχίας

Δυο χρόνια μετά την τελευταία κυβέρνηση «εθνικής ενόπτητας» στην Παλαιστίνη (κατέρρευσε παταγωδώς στις δημοτικές εκλογές του Οκτώβρη του 2012 με το μποϊκούτζ της Χαμάς), οι δύο μεγαλύτερες παλαιστινιακές οργανώσεις καταλήγουν για μία ακόμη φορά σε συμφωνία «εθνικής συμφιλίωσης». Η συμφωνία επιτεύχθηκε με αιγυπτιακή διαμεσολάβηση (της οποίας γίνεται μνεία στο τέλος του κειμένου που υπογράφτηκε), κατά τη συνάντηση των αντιπροσωπιών των δύο οργανώσεων την προηγούμενη βδομάδα (25/4) στη Λωρίδα της Γάζας. Σύμφωνα με τη συμφωνία, ο παλαιστίνιος πρόεδρος (πρόεδρος καταχρηστικά, διότι η θητεία του έχει λήξει εδώ και πέντε χρόνια) Μαχμούντ Αμπάς πρέπει εντός πέντε εβδομάδων να σχηματίσει κυβέρνηση «εθνικής ενόπτητας», βασισμένη στις προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ Φατάχ και Χαμάς (τις συμφωνίες του Καΐρου και της Ντόχα, τον Απρίλιο του 2011 και το Φλεβάρη του 2012 αντίστοιχα). Εξι μήνες μετά το σχηματισμό της κυβέρνησης αυτής (κυβέρνησης «τεχνοκρατών», σύμφωνα με τη συμφωνία του Καΐρου) θα πρέπει να γίνουν ταυτόχρονα προεδρικές και βουλευτικές εκλογές, καθώς και οι εκλογές για το Εθνικό Συμβούλιο της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO). Η συμφωνία προβλέπει επίσης ότι θα πρέπει να επαναλειτουργήσουν οι επιτροπές «κοινωνικής συμφιλίωσης» και «ελευθεριών» καθώς και η παλαιστινιακή βουλή.

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι των υπογραφών και βγήκαν στην επιφάνεια οι εκ διαμέτρου αντίθετες πολιτικές απόψεις των δύο πλευρών. Μία μέρα μετά τη συμφωνία, στην 26η σύνοδο του Κεντρικού Συμβουλίου της PLO, ο Αμπάς ξεκαθάρισε, με ύφος που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, ότι οι δια-

πραγματεύσεις με τους Σιωνιστές δε θα ακφορούν τη νέα κυβέρνηση αλλά την PLO, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα ότι «την ίδια στιγμή, εγώ αναγνωρίζω το Ισραήλ και αυτή (σ.σ. η νέα κυβέρνηση) θα αναγνωρίσει το Ισραήλ. Εγώ αποκηρύσσω τη βία και αυτή θα αποκηρύξει τη βία. Εγώ αναγνωρίζω τη νομιμότητα των διεθνών συμφωνιών και αυτή θα τις αναγνωρίσει. Κανείς δε θα μπορεί να την αποκαλέσει τρομοκρατική κυβέρνηση!»

Πόσο θράσος μπορεί να έχει κάποιος για να βγει και να μιλήσει έτσι, γνωρίζοντας ότι η άλλη πλευρά, με την οποία υποτίθεται ότι σύναψε συμφωνία, δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσει με τις δηλώσεις του; Οπως κι έγινε, με την απάντηση του Μαχμούντ Ζαχάρ, ενός από τα κορυφαία ηγετικά στελέχη της Χαμάς, που ήταν κι ένας από τους υπογράφοντες τη συμφωνία από την πλευρά της Χαμάς. Ο Ζαχάρ είπε τα αυτονόητα. Οτι η νέα κυβέρνηση δεν είναι τοιφλίκι του Αμπάς, ότι δεν πρόκειται ποτέ να αναγνωρίσει το Ισραήλ, ούτε πρόκειται ποτέ η ένοπλη πτέρυγα της Χαμάς να διαλυθεί για να εντοχθεί στις πολιτοφυλακές του Αμπάς (όπως απαιτούν οι «διεθνείς δεσμεύσεις» της ΠΑ, που ο Αμπάς δήλωσε ότι θα τηρήσει η νέα κυβέρνηση).

Με αυτά τα δεδομένα πιο πιθανό είναι να ναυαγήσει για μία

ακόμα φορά η «εθνική συμφιλίωση» παρά να προχωρήσει. Για να πάει πιού άραγε; Από τη στιγμή που ο Αμπάς και η Φατάχ απορρίπτουν την ένοπλη αντίσταση και έχουν υποτοχθεί πιλήρως στους Αμερικανούς (από τους οποίους εξαρτώνται οικονομικά) και από τη στιγμή που οι μαχητές της Χαμάς συνεχίζουν την Αντίσταση και δεν φαίνονται διατεθειμένοι να κάνουν πίσω, πώς είναι δυνατόν να συγκεραστούν αυτές οι δύο αντίθετες πολιτικές επιλογές; Τότε γιατί έγινε η συμφωνία;

Χωρίς να μπορούμε να μπούμε στα μιαλά αυτών που την υπέγραψαν, αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι στην παλαιστινιακή κοινωνία υπάρχει εδώ και χρόνια η τάση να σταματήσουν οι έριδες μεταξύ των δύο μεγαλύτερων πολιτικών παρατάξεων της Παλαιστίνης. Αυτό παλαιότερα εκδηλώθηκε με διαδηλώσεις υπέρ της συμφιλίωσης και έκποτε έγιναν πολλές προσπάθειες για να αρθούν οι διαφορές. Η χειροτέρευση της οικονομικής κατάστασης στη Λωρίδα της Γάζας, όπου – σύμφωνα με το προσκέμνευτο στη Χαμάς Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης – τα ποσοστά φτώχειας και ανεργίας έχουν αγγίξει το επίπεδο του 40%, εξαιτίας του αποκλεισμού και της καταστροφής πολλών τούνελ από τις ισραηλινές και αιγυπτιακές αρχές, ίσως να έπαιξε κι αυτή το ρόλο της στο να γίνει προσπάθεια για να αρ-

θεί το αδιέξodo στις σχέσεις Φατάχ-Χαμάς. Πρόγραμμα όμως αδύνατο όσο κυριαρχεί η κλίκα του Αμπάς στη Φατάχ.

Ο τελευταίος μάλλον χρησιμοποιήσει αυτή τη συμφωνία περισσότερο ως αντίβαρο στο αδιέξodo των «ειρηνευτικών συνομιλιών» με τους Σιωνιστές (υπό το... στοργικό βλέμμα της αστερόεσσας) παρά γιατί ενδιαφέρεται να αρθεί το αδιέξodo στις σχέσεις των δύο μεγαλύτερων παλαιστινιακών παρατάξεων. Ομως οι Σιωνιστές δεν καταλαβαίνουν από τέοια. Εβαλαν στον Αμπάς ένα ξεγυρισμένο πρόστιμο, αιχάνοντας κατά 30% τις παρακρατήσεις για τα χρέα της ΠΑ στην ισραηλινή εταιρία ηλεκτρισμού, το οποίο κράτησαν από τα λεφτά που μαζεύουν για λογαριασμό της ΠΑ από φόρους και δασμούς. Ταυτόχρονα, ξεκαθάρισαν ότι δε θα δεχτούν καμία κυβέρνηση που θα έχει τη στήριξη της Χαμάς, απειλώντας με συνολικό πάγωμα των χρημάτων της ΠΑ (όπως είχαν κάνει και στο παρελθόν).

Περιπτέυει να πούμε ότι οι «ειρηνευτικές συνομιλίες» πάγωσαν κι αυτές, ενώ οι Σιωνιστές συνεχίζουν κανονικά τους εποικισμούς αλλά και τις κατεδαφίσεις παλαιστινιακών κατοικιών. Από τις αρχές του χρόνου μέχρι τα μέσα Απρίλη, οι Σιωνιστές κατεδάφισαν 213 κατοικίες και πέταξαν στο δρόμο 426 άτομα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Οχθή, γιατί οι κατοικίες δεν είχαν τις απαραίτητες άδειες, την ίδια στιγμή που από τις αρχές της τελευταίας «ειρηνευτικής διαδικασίας» έχουν εγκρίνει την κατασκευή 13.851 κατοικιών εποίκων στη Δυτική Οχθή και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η ισραηλινή οργάνωση «Ειρήνη Τώρα» (<http://peacenow.org.il/eng/9Months>).

Το Κίεβο χάνει τον έλεγχο στην Ανατολική Ουκρανία

Στα χαρτιά παραμένει η συμφωνία Ρωσίας, ΗΠΑ, ΕΕ και Ουκρανίας, που υπογράφτηκε στις 17 Απρίλη στη Γενεύη, με στόχο την αποκλιμάκωση της έντασης στην Ανατολική Ουκρανία, ενώ η κυβέρνηση του Κίεβου χάνει τον έλεγχο στην περιοχή, καθώς η ένταση κλιμακώνεται με την απόπειρα δολοφονίας του δημάρχου του Χάρκοβο, με νέες καταλήψεις κυβερνητικών κτηρίων, επιθέσεις και επέκταση των αυτονομιστικών κινητοποιήσεων σε περισσότερες πόλεις.

Με τον έλεγχο του Λουχάνσκ επεκτείνεται ο έλεγχος των φιλορώσων αυτονομιστών σε ολόκληρη την ανθρακοφόρα περιφέρεια του Ντονμπάς, όπου παράγεται το ένα τρίτο της βιομηχανίας παραγωγής της Ουκρανίας από μεγάλες μονάδες χαλυβουργίας και άλλα εργοστάσια βαριάς βιομηχανίας. Στις 30 Απρίλη, φιλορώσοι αυτονομιστές κατέλαβαν το δημαρχείο και το αρχηγείο της αυτονομίας στην πόλη Χορλίφκα, την οποία ανακήρυξαν την Λαϊκή Δημοκρατία του Ντονέτσκ.

Συν τοις άλλοις, συνεχίζεται η ομηρία των 7 παρατηρητών του ΟΑΣΕ, που κρατούνται στο ελεγχόμενο από τους αυτονομιστές Σλαβιάνσκ, καθώς και μερικών δεκάδων ουκρανών στρατιωτών και πρακτόρων, με στόχο την ανταλλαγή τους με αυληφθέντες από τις αρχές του Κίεβου φιλορώσους αυτονομιστές.

Πανικός στο Κίεβο

Οι εξελίξεις στην ανατολική Ουκρανία προκαλούν πανικό στο Κίεβο. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση του Κίεβου δεν ελέγχει την αυτονομία της Ουκρανίας, ενώ ο στρατός δε διαθέτει συνοχή και είναι αποδιοργανωμένος, με αποτέλεσμα την αποτυχία της επιχείρησης ανακαταλήψης του Σλαβιάνσκ. Συνεπώς, αδύνατεί να θέσει υπό έλεγχο την κατά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

σημη ημέρων^[12]. Πριν από ενάμιση αιώνα περίπου, ο επαναστάτης το όνομα του οποίου έμελλε να γίνει το φάντασμα του παγκόσμιου καπιταλισμού, ο Καρλ Μαρξ, σε μια ομιλία του στο Γενικό Συμβούλιο της Διεθνούς Ενωσης των Εργατών, κάλεσε την εργατική τάξη, αντί για το συντριπτικό σύνθημα «ένα δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη ημέρα», να γράψει στη σημαία της το επαναστατικό σύνθημα «κατάργηση του συστήματος της μισθωτής εργασίας».

Σήμερα που έχουν περάσει αρκετές δεκαετίες από τότε που επιτύχθηκαν τα παραπάνω και από τον Ρούσβελτ και από τον Μαρξ, το «δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη ημέρα» φαντάζει ως το πιο σύντομο ανέκδοτο, κάνοντας το κάλεσμα του Μαρξ πιο επίκαιρο από ποτέ. Η κα-

τάσταση της εργατικής τάξης στις ΗΠΑ, την οποία μόνο περιληπτικά παρουσιάσαμε, δείχνει ότι όσο υπάρχει καπιταλισμός (ακόμα και με το πιο «γλυκομίλητο» και «δημοκρατικό» πρόεδρο) θα χειρο

Πολιτικό παράδοξο (;)

Είναι δυνατόν να έχουμε ένα λαό γονατισμένο, με το σύνδρομο της πίττας να τον έχει παραλύσει, και ταυτόχρονα ένα αριστερό κόμμα να διακρύσσει πως μπορεί να πάρει την εξουσία και να τη διαχειρίστει προς όφελος του λαού, ανατρέποντας το σκηνικό που διαμόρφωσαν οι πίττες της τελευταίας τετραετίας;

Αυτό που από πρώτη άποψη φαίνεται ως πολιτικό παράδοξο, διότι έχουμε συνθίσει τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα να ανεβαίνουν στην εξουσία όταν ανεβαίνει το διεκδικητικό κίνημα των εργαζόμενων τάξεων και στρωμάτων και οξύνεται η ταξική πάλη, παύει να είναι παράδοξο, αν το αναλύσουμε σε βάθος.

Το φαινόμενο της εναλλαγής συντηρητικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων στην αστική εξουσία, χωρίς την παραμικρή αλλαγή στην ασκούμενη πολιτική, παρατηρείται εδώ και μια εικοσαετία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Ισπανία είναι τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο κι αν μοστράρεται ως ριζοσπαστική αριστερά, δεν είναι παρά ένα τυπικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Ενα αστικό κόμμα. Οποιος έχει μάτια βλέπει πως δεν κρύβει τον αστικό του χαρακτήρα. Στην «υγιή επιχειρηματικότητα» ορκίζεται. Την ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη δεν την αμφισβητεί. Στους καπιταλιστές υπόσχεται αποτελεσματικότερη διαχείριση. Οποιος αμφιβάλλει δεν έχει παρά να θυμηθεί τις διακρύσεις του ΠΑΣΟΚ την περίοδο 1974-80 (πολύ πιο ριζοσπαστικές από τις σημερινές του ΣΥΡΙΖΑ) και τι ακολούθησε.

Ως εφημερίδα έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στα χίλια πρόσωπα της αστικής εξουσίας. Ο πυρήνας της παραμένει ίδιος, παρά τις σκληρές αντιπαραθέσεις ανάμεσα στα αστικά κόμματα, που αποτελούν προϋπόθεση για τη λειτουργία του αστικού κοινοβουλευτισμού. Οσο πιο ανώριμες είναι οι εργαζόμενες τάξεις, όσο περισσότερο βασιλεύει ο σύγχυση, τόσο πιο εύκολα μπορούν τα αστικά κόμματα να διαχειρίζονται την κατάσταση. Κι αν δεν βρεθεί βιώσιμη κυβερνητική λύση με κάποιον από τους βασικούς κομματικούς πόλους, πάντα υπάρχει η λύση του «μεγάλου συνασπισμού», διότι δεν πρέπει να επικρατήσει η «ακυβερνοσύα».

Αυτές οι απλές αλήθειες πρέπει να πριτανεύσουν σε όσους οραματίζονται μια ουσιαστική αλλαγή των πραγμάτων. Μπορούμε να βαδίσουμε με τη λογική του μικρότερου κακού; Μπορούμε να φιτοζωάμε πολιτικά στο περιθώριο του αστικού κοινοβουλευτισμού, νομιμοποιώντας τις θεσμικές του διαδικασίες, χωρίς κανένα κοινωνικό όφελος;

Η πρέπει να θέσουμε ως βασικό μας στόχο την ανεξάρτητη πολιτική έκφραση της εργατικής τάξης, για να μπορέσει να ξεκινήσει μια διαδικασία επαναστατικής ανασυγκρότησης του κινήματός της; Μπορεί να υπάρξει άλλη διέξοδος;

■ Μεσαιωνας

Στην ιστοσελίδα διαβάζουμε ότι «το 2ο Γυμνάσιο Αχαρνών ιδρύθηκε το 1981» και πως «από τα πρώτα, κιόλας, χρόνια της λειτουργίας του, το σχολείο μετέχει σε πολλά προγράμματα πολιτιστικά, καλλιτεχνικά, δεσμοτικά και περιβαλλοντικά, αποσπώντας ευνοϊκά σχόλια, ενώ η συμμετοχή σε αδηλητικά σχολικά πρωταθλήματα, όπως και μουσικές εκδηλώσεις έχει στεφαίνει με πολλές επιτυχίες, αποδεικνύοντας πάνω απ' όλα ότι η δημόσια εκπαίδευση δεν είναι μόνο παροχή γνώσεων αλλά κυρίως καλλιέργεια ψυχής, πνεύματος και σώματος». Διαβάζουμε, επίσης, ότι «το προσάλιο είναι ευρύχωρο, με υποδομή για αδηλήματα μπάσκετ, βόλεϊ, ποδοσφαίρου ακόμα και για άλμα σε μήκος».

Προς επίρρωσιν όλων αυτών έρχεται η φωτογραφία. Με έναν τεράστιο (ύψους δύο ορόφων και πλάτους δέκα μέτρων) πίνακα που απεικονίζει την Αγιασοφιά και βυζαντινούς αυτοκράτορες!

Δε νομίζουμε πως χρειάζονται σχόλια, πέρα από δυο λέξεις: εκπαιδευτικός μεσαίωνας!

■ Χονδροειδής υποτίμηση (1)

Αν σκοπός της υποψηφιότητας του Μανώλη Γλέζου για την ευρωβουλή είναι η πρώθηση του δέματος των γερμανικών αποζημιώσεων, όπως ισχυρίζονται ο Τσίπρας και ο ίδιος ο Γλέζος, τότε αυτή η υποψηφιότητα θα ήταν η πρώτη που θα ανακοινωνόταν. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Ομως η υποψηφιότητα Γλέζου αποφασίστηκε και ανακοινώθηκε την τελευταία στιγμή, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετώπιζε πρόβλημα με τις υποψηφιότητες της Σαμπιγά Σουλεϊμάν και του Αχμέτ Κουρτ και ενώ είχαν προηγηθεί η άρνηση του «παράκλητου» Λαζόπουλου, η κατά πλειοψηφία επιλογή του Κρίτων Αρσένη και η «ισοπαλία» ανάμεσα σε πλειοψηφία και μειοψηφία με το διπλό αποκλεισμό των Βαρουφάκη-Λαπαθίτσα.

Δεν χρειάζεται να έχεις διδακτορικό στις πολιτικές επιστήμες, ούτε πολύχρονη εμπειρία αναλυτή των πολιτικών δρώμενων για να καταλάβεις ότι η υποψηφιότητα Γλέζου ήταν μια καθαρά προπαγανδιστική κίνηση, προκειμένου ο ΣΥΡΙΖΑ να επιχειρήσει μια αντεπίδεση κατά τον τελευταίο προεκλογικό μήνα. Ο χειρισμός υποτίμηση του Γλέζου, χρησιμοποιώντας τον ως υποψηφιότητα ευκαιρίας (ή ανάγκης), αλλά αυτό είναι δικό του ζήτημα. Άλλωστε, έχει αποδείξει ότι ζει για την αυτοπροβολή του, όποτε η ευκαιρία να προεδρεύσει (λόγω ηλικίας) στην εναρκτήρια συνεδρίαση του ευρωκοινοβουλίου και να πετύχει τα –κατά Γουόρχολ– «15 λεπτά δημοσιότητας» ήταν γι' αυτόν κίνητρο. Με όσα λένε, όμως, υποτιμούν χονδροειδώς και τον ελληνικό λαό. Κι αυτό θα τους κοστίσει, όσο κι αν δεν το καταλαβαίνουν.

■ Χονδροειδής υποτίμηση (2)

Αλλά μήπως δεν χειρίστηκαν με τον ίδιο

τρόπο το φιάσκο με τις υποψηφιότητες μειονοτικών της Θράκης; Θα ξεχάσουμε, μήπως, ποια ήταν η πρώτη αντίδραση της γετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, διά στόματος Σκουρλέτη; «Βρέθηκε μια πιο κατάλληλη γι' αυτό που δέλαμε να σηματοδοτήσουμε υποψηφιότητα!» Οταν, δε, ρωτήθηκε αν ήταν επιπόλαιη η πρώτη επιλογή, απάντησε: «Δεν ξέρω αν θα το λέγε κανείς επιπόλαιη. Ισως δεν ήταν αρκετά ψαγμένη. Άλλα αυτό που δέλαμε να σηματοδοτήσουμε, το κάνουμε με μια άλλη υποψηφιότητα!»

Προσπάθησαν, δηλαδή, να κοροϊδέψουν τον κόσμο. Μόνο όταν συνεχίστηκαν οι αντιδράσεις (οι πολιτικοί τους αντίπαλοι άδραξαν την ευκαιρία και τους κωλοχύπησαν), μόνο όταν αυτές οι αντιδράσεις πέρασαν και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ (ακόμη και σε στελέχη της πλειοψηφίας, με την «Αυγή» να μιλάει ακόμη και για ΚΥΠΠίτικης έμπνευσης υποψηφιότητα), αναγκάστηκαν να φελλίσουν μερικές λέξεις λαδολογίας.

■ Πλήρης κάλυψη

Μπορούμε να φανταστούμε τι θα γινόταν από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, αν ένα μεγαλοστέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ (ο Σκουρλέτης ας πούμε) εξαναγκάζόταν σε παραίτηση και περιθωριοποίηση. Ο εξαναγκασμός σε παραίτηση και περιθωριοποίηση του Νίκου Δήμου, όμως, πέρασε ως μια φευγαλέα και άνευ σημασίας εξέλιξη για το Ποτάμι. Κι ας είχε παρουσιαστεί ο Δήμους ως το δεύτερο πιο προβεβλημένο στέλεχος του Ποταμιού, μετά τον Θεοδωράκη. Κι ας ήταν εκείνος που είχε από την αρχή το καδήκον να εμφανίζεται στα ΜΜΕ και να μιλά για το Ποτάμι, πριν ακόμη αρχίσουν οι εμφανίσεις του Θεοδωράκη. Ο Δήμου, όμως, δεν κρατήθηκε. Συμπεριφέρθηκε ως... Δήμου, όμως, δεν κρατήθηκε. Αλλά για επίσημο δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών (26.4.2014). Μιλάμε για παντελώς αγράμματους ανθρώπους, που δολοφονούν (και) την ελληνική γλώσσα. Δεν πρόκειται για κάποια εξεζητημένη λέξη (που και πάλι δε δικαιολογούνταν άγνοια – αν δεν ξέρεις πώς χρησιμοποιείται στο λόγο, δεν τη χρησιμοποιούμε καθημερινά στη γλώσσα μας). Απλοί άνδρωποι γνωρίζουν τη διαφορά ανάμεσα στο «αδροίζω» και το «αδροίζομαι», όχι όμως και ο Στουρνάρας με το επιτελείο του. Ούτε καν οι δημοσιογράφοι του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομικών!

■ Αγράμματοι

«Τα όποια μελλοντικά δημοσιονομικά κενά δεν αδροίζουν. Ποτέ άλλωστε στις Εκδόσεις της τρόικα, σύμφωνα με τη ακολουθούμενη μεδοδολογία, δεν αδροίζαν». Και παρακάτω: «Συνεπώς δεν αδροίζουν σε 7,7 δισ. ευρώ!» Δεν πρόκειται για κάποιο άρδο στο Διαδίκτυο, αλλά για επίσημο δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών (26.4.2014). Μιλάμε για παντελώς αγράμματους ανθρώπους, που δολοφονούν (και) την ελληνική γλώσσα. Δεν πρόκειται για κάποια εξεζητημένη λέξη (που και πάλι δε δικαιολογούνταν άγνοια – αν δεν ξέρεις πώς χρησιμοποιείται στο λόγο, δεν τη χρησιμοποιούμε καθημερινά στη γλώσσα μας). Απλοί άνδρωποι γνωρίζουν τη διαφορά ανάμεσα στο «αδροίζω» και το «αδροίζομαι», όχι όμως και ο Στουρνάρας με το επιτελείο του. Ούτε καν οι δημοσιογράφοι του Γραφείου Τύπου τ

■ Εμπορικά κόλπα

Τα χασαπαρία της Βαρβακείου έκαναν διαφήμιση με τις «κυρίες με τα ζηπ», που τάχα πλήρωναν αρνιά, συκωταριές και έντερα για τους φτωχούς, αλλά στις γειτονιές της Αθήνας είχαμε άλλο δράμα. Κόσμος και κοσμάκης συνωστίζονταν στα καταστήματα της Lidl για να πάρει φτηνά αρνιά, πλην όμως τα φτηνά αρνιά είχαν κάνει φτερά. Το κόλπο είναι κλασικό και το εφαρμόζει συχνάπικνα η γερμανική αλυσίδα: βάζει ένα προϊόν-κράχτη, οι ποσότητες όμως είναι τέτοιες που το προϊόν εξαφανίζεται τις δύο πρώτες ώρες. Ο κόσμος συρρέει, όμως, στα μαγαζιά της, όποτε όλο και κάτι άλλο δ' αγοράσει.

Η περίπτωση με τα αρνιά, όμως, ήταν διαφορετική, διότι δίχτηκαν και οι κρεοπώλες και τα σούνερ μάρκετ που επίσης πουλάνε αρνιά.

Το πρώτη της μεγάλης Δευτέρα, η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή αναγκάστηκε να στείλει έγγραφο ζητώντας «εξηγήσεις» από τη γερμανική αλυσίδα, επικαλούμενη καταγγελίες καταναλωτών ότι πήγαν ν' αγοράσουν αρνί από τη Lidl, όμως ενημερώνονταν ότι τα αποδέματα είχαν εξαντληθεί και ότι δια μπορούσαν να προμηθευτούν αρνί σε άλλη τιμή, γεγονός που συνιστά «παραπλανητική εμπορική πρακτική». Η Lidl απάντησε ότι έχει εξασφαλίσει 190 τόνους νωπό αρνί, όμως, η αποδοχή της προσφοράς της από τον κόσμο «ξεπέρασε και τις πιο αισιόδεξες προβλέψεις» της. Η σεμνή αλληλογραφία έκλεισε με δελτίο Τύπου που εξέδωσε το υπουργείο Ανάπτυξης στις 6 οι απόγευμα της ίδιας μέρας, δικαιώνοντας ουσιαστικά τη γερμανική αλυσίδα. Επιβεβαίων ότι κάθε κατάστημα παραλαμβάνει καθημερινά 6-10 τεμάχια, ποσότητα «η οποία δεν μπορεί να καλύψει τη ζήτηση του καταναλωτικού κοινού στο οποίο απευθύνεται», δεν έλεγε όμως τίποτα για «παραπλανητική εμπορική πρακτική».

■ Καμένη γη

«Η προεκλογική σπουδή Σαμαρά να ολοκληρώσει τον πρώτο κύκλο των ανειλημμένων μηνημονιακών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένης και της ψήφισης του Μεσοπρόδεσμου, μαρτυρά τη στρατηγική επιλογή της τρόικας να δέσει χειροπόδαρα τη χώρα, ώστε η κυβέρνηση της Αριστεράς να έχει μικρότερα περιδώρια παρεμβάσεων και ελιγμών». Λαλίστατη, όπως πάντα η «Αυγή» (27.4.14) περιγράφει γλαφυρά το επιχείρημα της «καμένης γης» που δια παραλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αν γίνει κυβέρνηση-Επειδή, όμως, οι τέως ευρωρεβίζιοντες και νυν σοσιαλδημοκράτες είναι μαθημένοι στη διγλωσσία, σπεύδει να προσδέσει και την... αισιόδεξη νότα. «Από τους χονδροειδείς υπολογισμούς» των τροϊκών, λέει, απουσιάζει «το γεγονός ότι η ψήφος για τη δημοκρατική ανατροπή δια υποστηρίζεται από την ενεργό λαϊκή παρέμβαση». «Γεγονός», βέβαια, δεν υπάρχει, αλλά τη χρήση της λέξης πρέπει να την αποδώσουμε σε κακή γνώση της ελληνικής. Πώς, όμως, προεξοφλεί η «Αυγούλα», ότι δια πάρει τέτοιο γεγονός στο μέλλον; Διότι σήμερα τους βλέπουμε να διεκδικούν την εξουσία («στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουμε») χωρίς «ενεργή λαϊκή παρέμβαση». Οπότε τι δα μείνει; Η «καμένη γη», την οποία με οικονομικούς όρους περιγράφουν συνεχώς οι κ.κ. Σταδάκης και Δραγασάκης.

■ Εθνικά μέτωπα

«Ποιος μπορεί να ηγηθεί για τη συγκρότηση και επανένωση (ΑΝΕΛ, Πολύδωρας κ.λπ.) μιας φιλελεύθερης παράταξης που δια προτάξει τα εθνικά συμφέροντα;» – «Τι εμπόδιζε την ηγεσία της ΔΗΜΑΡ μια συνεργασία με την Ρένα Δούρου στην Αττική, ώστε να πολλαπλασιάσει τις πιθανότητες νίκης στη μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας και να την απαλλάξει από το φαύλο εκπρόσωπο των διαπλεκόμενων συμφερόντων; Ο ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνει τα κρίσιμα εθνικά διακυβεύματα. Σε τι διαφωνεί η ΔΗΜΑΡ; Γιατί από τώρα επιχειρεί να κάψει την πιθανότητα συνεργασίας του ΣΥΡΙΖΑ, στην περίπτωση που οι ψήφοι του κόμματος του κ. Καμμένου χρειάζονται για το σχηματισμό κυβέρνησης, λέγοντας πως οι ΑΝΕΛ είναι «χρυσαυγίτες με πολιτικά»; Ελεος! Η πατρίδα μας κινδυνεύει με ισοβία υποδούλωση και αφανισμό».

Και αυτά τα... ωραία από την «Αυγούλα», στο ίδιο φύλλο (27.4.2014). Επιτομή όχι μόνο της χωρίς αρχές εξουσιονίας τους, αλλά και των ονέρων τους να διαχειριστούν την αστική εξουσία παρέα με την... πατριωτική ακροδεξιά. Σ' αυτό το... εδινόκιο μέτωπο δια ήδελαν να συμμετάσχει και η ΔΗΜΑΡ και δυμώνουν που αυτή προτιμά (μέχρι πότε;) τους άλλους.

■ Δεξιότερα είναι καθύτερα

Και μια που πιάσαμε τα συριζαίκα να μην παραλείψουμε να αναφερδούμε στο πον παρατηρούμε στο ΣΥΡΙΖΑ για τη συνάντηση του Τσίπρα με τον Μάριο Σοάρες στο Πόρτο. Μεγάλη χαρά και καμάρι διότι ο Τσίπρας εξασφάλισε την υποστήριξη του Σοάρες στην προσπάθεια να τερματιστεί η λιτότητα! Δε δια πορούσαν, βέβαια, να λείπουν οι αναφορές στον Α. Παπανδρέου. Τι εστί Σοάρες; Από τα πιο δεξιά στοιχεία της σοσιαλδημοκρατίας, νεκροδάφτης του πορτογαλικού ριζοσπαστισμού.

■ ΣΥΡΙΖΑ

Εξουσιολαγνεία, γκάφες και χωρίς αρχές αστική πολιτική

Tι κοινό έχουν η Σαμπιγχά Σουλεϊμάν με τον Βαρουφάκη, ο Βουδούρης με τον πατριάρχη Βαρθολομαίο, η Θεοπούλα με τον Καρυπίδη, ο Λαζόπουλος με τον Κουρτ Αχμέτ, ο Λαπατβίτσας με τον Μπενέτο Σπύρου; Υπό όλες συνθήκες το ερώτημα θα φανέτον ακατανόητο, υπό το φως των πολιτικών εξελίξεων του τελευταίου τριμήνου, όμως, ο καθένας αντιλαμβάνεται ότι η αναφορά στα παραπάνω πρόσωπα συνδέεται με την προεκλογική τακτική του ΣΥΡΙΖΑ και τις συνεχείς παλινδρομήσεις στη διαδικασία κατάρτισης των ψηφοδελτίων του για τις ευρωεκλογές και τις τοπικές εκλογές.

Οι περιπτώσεις είναι διαφορετικές, υπάρχει όμως ένας στέρεος μίσος που τις συνδέει όλες: μια **άνευ αρχών ψηφοθηρική πολιτική**, που περιφρονεί τους πολίτες-ψηφοφόρους, των οποίων την ψήφο ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να υποκλέψει με παλαιοκομματικές μεθόδους, επανεπεξεργασμένες στη εργαστήρια του σύγχρονου αστικού πολιτικού μάρκετινγκ.

Τα ίδια κάνουν και τα άλλα αστικά κόμματα, βέβαιως. Το επεσήμανε και ο ΣΥΡΙΖΑ σε ένα από τα περιβόητα πον παρ που εκδίδει σε καθημερινή σχεδόν βάση (άλλη αστική μεθόδος αυτή: να μιλάει ένα κόμμα όχι με επίσημες ανακοινώσεις, αλλά με ανεπίσημα κείμενα που έχουν ως σκοπό να δώσουν «γραμμή» σε φίλους δημοσιογράφους). Και στα άλλα κόμματα γίνεται της... Πότης, έλεγε –σε ελεύθερη απόδοση- το πον παρ, όμως τα φιλομηνιονιακά συγκροτήματα δίνουν έμφαση και τεράστια δημοσιότητα μόνο σ' αυτά που συμβαίνουν στον ΣΥΡΙΖΑ! Προς τι το μιξόκλαμα, όμως; Περίμεναν διαφορετική μεταχείριση από τους πολιτικούς τους αντιπάλους; Και είναι... αριστερό επιχείρημα το «τα ίδια γίνονται και στους άλλους»;

Ας ξεκινήσουμε από τα... ελαφρολαϊκά της υπόθεσης. Η υποψήφια περιφερειάρχης Αττικής του ΣΥΡΙΖΑ δίνει συνέντευξη-ποταμό στο «Αγιορείτικο Βήμα», στην οποία αποθέωνει τη μοναστική πολιτεία και παρουσιάζει τον επικεφαλής της φαναριώτικης καμαρίλας ως πρότυπο την εξουσιοτάτη της ΔΗΜΑΡ εξασφαλίζοντας την επανεκλογή του (στη Β' Αθήνας και όχι στη Μεσσηνία, όπου θα έτρωγε «μαύρο») και πάλι την κατάλληλη στιγμή την έκανε από τη ΔΗΜΑΡ, ανεξαρτητοποιήθηκε στη Βουλή και άρχισε το αλισθερίσι με τον ΣΥΡΙΖΑ. Μολονότι ενόντια στην υποψηφιότητα Βουδούρη τάχθηκε όχι μόνο η μειοψηφία της ΚΕ, αλλά και η μεγάλη πλειοψηφία των οργανώσεων του ΣΥΡΙΖΑ στην Πελοπόννησο, η ηγετική ομάδα τον επέβαλε. Δεν είναι, βέβαια, κάποιο μεγάλο πολιτικό μέγεθος ο Βουδούρης, αλλά μάλλον εκτιμήθηκε ο χαμαιλεοντισμός του και η αίσθηση του πολιτικού timing που έχει επιδειξει: την κάνει πάντοτε την κατάλληλη στιγμή και καταφέρνει να επιπλέει (όπως οι φελοί).

Lifestyle και ανοιγματα με σημασία

Η περίπτωση Λαζόπουλου αποκαλύπτει την πιάτα στην πλευρή της πολιτικής σταρ μπορεί να κάνει ρόμπα έκουμπωπαθή ένα κόμμα εξουσίας, εκμεταλλεύμενος την εξουσιονία του παραπάνω, η οποία διότι η θρησκευτική λιγούρα που χαρακτηρίζει τα ηγετικά του στελέχη. Επαξίει το προσωπικό του παιχνίδι, αυτοδιαφημίστηκε (με τη βοήθεια του ΣΥΡΙΖΑ) περίπου ως εθνικός σωτήρας και εισάγει τη μοντέρνα «Αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ στον κόσμο του χυδαίου πολιτικού μάρκετινγκ, από το οποίο στο παρελθόν ακόμη και αυτή η καθεστωτική Αριστερά κρατούσε το μάδημα της μαργαρίτας!.

Ο Λαζόπουλος καλλιτέχνης δεν είναι. Ενας μπήζεςμαν της τηλεοπτικής ευτέλειας είναι, που κατάφερε τα τελευταία χρόνια, χάρη στην ικανότητά του να «χαϊδεύει» την επικαιρότητα (χωρίς ποτέ να φτάνει στην ουσία των πραγμάτων), να μετατραπεί σε υπ' αριθμόν ένα τηλεπερσόνα. Αυτό το «ππούλησε» θαυμάσια στον ΣΥΡΙΖΑ, εντάσσοντας το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη στρατηγική της προσωπικής του διαφήμισης. Επί δύο βδομάδες άφηνε τους ΣΥΡΙΖΑίους, που αφελώς ανακοίνωσαν ότι τους έκαναν πρόταση να είναι υποψήφιος στο ευρωψηφοδελτίο τους, να περιμένουν. Δεν γνωρίζουμ

Το Κίεβο χάνει τον έλεγχο στην Ανατολική Ουκρανία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

σταση στην Ανατολική Ουκρανία. Ήδη έχει χάσει πλήρως τον έλεγχο στις επαρχίες Ντονέτσκ και Λουχάνσκ και κινδυνεύει άμεσα να πάθει το ίδιο στο Χάρκοβο και στην Οδησσό.

Η βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν», σε σχετικό ρεπορτάζ στις 30 Απρίλη, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Η απροθυμία των δομών ασφάλειας να υπερασπίσουν τα δημόσια κτίρια από τις καταλήψεις αυτονομιστών ήταν ένα ζήτημα στην Ανατολική Ουκρανία από τις αρχές Απριλί... Ομως τις τελευταίες μέρες, οι τοπικές δυνάμεις επιβολής του νόμου φαίνεται να έχουν ξεφύγει τελείως από την εξουσία του Κίεβου. Στο Λουχάνσκ, η αστυνομία καταστολής στεκόταν παθητικά σε μια αυλή, περικυλωμένη από αυτονομιστές οπλισμένους με ρόπαλα και σφυρία. Η περιφερειακή διοίκηση δεν ελέγχει την αστυνομική της δύναμη. Η αστυνομία δεν κάνει τίποτα, δήλωσε στο Reuters ο Στανισλάβ Ρετσίνσκι, σύμβουλος του

υπουργού Εσωτερικών στο Κίεβο».

Το ίδιο ρεπορτάζ περιγράφει σκηνές με ομάδες αστυνομικών να στέκονται δίπλα στις αποκαλούμενες ομάδες αυτοάμυνας και να μιλούν φιλικά, καθώς και με αστυνομικούς που δηλώνουν ανοιχτά ότι είναι με τη Ρωσία και ότι θα πάρουν μέρος στο δημοψήφισμα στις 11 Μάρτιου στις περιοχές του Ντονέτσκ, του Χάρκοβο και του Λουχάνσκ, ότι τους έχουν αφαιρέσει τα υπηρεσιακά περίστροφα πριν από τρεις βδομάδες και δεν μπορούν να υπερασπίσουν ούτε τον εαυτό τους, ότι οι μισθοί τους είναι πολύ χαμηλοί (200-250 δολάρια) σε σχέση με τη Ρωσία, ότι συμπαθούν τους φιλορώσους ένοπλους στο Σλαβίανσκ κ.ά.

Τις εκτιμήσεις αυτές επιβεβαίωσε ο ίδιος ο μεταβατικός πρόεδρος της Ουκρανίας Ολέντρ Τουρτσόνοφ στις 30 Απρίλη, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Associated Press. Απευθύνομενος στους κυβερνήτες των περιφερειών στο Κίεβο, μεταξύ

λων, δήλωσε: «Θα είμαι ειλικρινής. Σήμερα, οι δυνάμεις ασφαλείας δεν είναι σε θέση να θέσουν γρήγορα υπό έλεγχο την κατάσταση στις περιοχές του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ. Τα σώματα ασφαλείας είναι ανίκανα να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους της προστασίας των πολιτών. Είναι ανήμπορα σ' αυτά τα ζητήματα. Επιπλέον, μερικές από τις μονάδες αυτές είτε βοηθούν είτε συνεργάζονται με τρομοκρατικές οργανώσεις».

Στη συνέχεια, δίνοντας οδη-

γίες στους κυβερνήτες να προσπαθήσουν να αποτρέψουν την απειλή κατάληψης περισσότερων κεντρικών και νότιων περιοχών, πρόσθιεσε: «Μισθοφόροι και ειδικές μονάδες που δρουν σε ουκρανικό έδαφος έχουν αναλάβει το καθήκον να επιπεθούν σ' αυτές τις περιοχές. Να γιατί τονίζω: Είναι καθήκον μας να σταματήσουμε την εξάπλωση της τρομοκρατικής απειλής πρώτα απ' όλα στις περιοχές του Χάρκοβο και της Οδησσού».

Εξουσιολαγνεία, γκάφες και χωρίς αρχές αστική πολιτική

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ
ψήφισος ο Βαρουφάκης, όταν όμως «κόπτηκε» από τη μειοψηφία, επελέγη αυτός ο τρόπος ανακοίνωσης του «κοφίματος», για να «προστατευθεί» η φίρμα. Επελέγη δηλαδή να πουν και πάλι ψέματα, αντιμετωπίζοντας τον ελληνικό λαό και πάλι ως Χαχόλους.

Προς τι, όμως, αυτή η τόσο ευνοϊκή αντιμετώπιση του Βαρουφάκη και μάλιστα προσωπικά από τον Τσίπρα; Προφανώς, επειδή ο Βαρουφάκης λειτουργεί ως άνθρωπος ειδικών αποστολών, συνδέοντας τον Τσίπρα με το αμερικανικό οικονομικό κατεστημένο και μέσω αυτού και με το αμερικανικό πολιτικό κατεστημένο. Ο τέως σύμβουλος του Γιωργάκη λειτουργεί τώρα ως σύμβουλος του Τσίπρα, κινούμενος σ' ένα παρασκήνιο που μπορούμε να εικάσουμε τι περιλαμβάνει.

Μεταξύ εθνικισμού και κοσμοπολιτισμού

Με την υποψηφιότητα της Σαμπιτάχ Σουλεϊμάν διαδραματίζει συγκεκριμένο ρόλο, υπηρετώντας τη γραμμή που από τη δεκαετία του '90 εφαρμόζει στη Θράκη ο ελληνικός εθνικισμός, με όργανά του διάφορους κύλους και υπό την υψηλή εποπτεία της ΚΥΠ. Τα είπε και η οργάνωση Ξάνθης του ΣΥΡΙΖΑ αυτά. Το ερώτημα είναι ποιος την έσπρωξε στην ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ; Υπάρχει κάποιος θύλακας εντός ΣΥΡΙΖΑ; Είναι ο ίδιος που έσπρωξε και τον Καρυπίδη και τον Μπε-

νέτο Σπύρου, τον μόνο που παραμένει ως υποψήφιος περιφερειάρχης Νοτίου Αιγαίου; Δε νομίζουν οι ΣΥΡΙΖΑίοι ότι πρέπει να δώσουν κάποιες εξηγήσεις; Προς το παρόν, το μόνο που γνωρίζουμε επισήμως είναι η επιθεση της «Αυγής» που μίλησε για ΚΥΠρίτικη νοοτροπία (!) και από οργανωτική άποψη την έπεισε στον Βίτσα, και ανεπισήμως την πληροφορία που δημοσιεύτηκε και σε φιλικά προς τον ΣΥΡΙΖΑ φύλλα (π.χ. Εφεύρυ), ότι καρατομείται ο διπλωματικός σύμβουλος του Τσίπρα Γ. Αύγαντης, ο οποίος «απομακρύνθηκε σιωπηρό». Πώς βρέθηκε αυτός ο τύπος στο πλευρό του Τσίπρα; Ήταν, λένε, προσωπική του επιλογή! Πολύ αριστερό αυτό. Εκείνο που έρουμε είναι πως έκινησε την προσωπική του καριέρα από το διπλωματικό γραφείο του Α. Παπανδρέου, μετά τέρασε στην ομάδα του Γιωργάκη, κάποια στιγμή συγκρούστηκε με τον «κηπουρό» Δρούτσα και βρέθηκε στην απέξω, για να επιπεθεί δημόσια στον Γιωργάκη, όταν αυτός πραγματοποίησε ομιλία στο διπλωματικό σώμα της Τουρκίας στο Ερζερούμ, να απειλήσει με πειθαρχικό και να τον υπερασπίστε η ΝΔ και το συγκρότημα Ψυχάρη, του οποίου έχει διατελέσει αρθρογράφος! Σπουδαίο βιογραφικό, δε λέμε, και κυρίως... αριστερό.

Αντίθετα, πιο καθαρά είναι τα πράγματα με την υποψηφιότητα του Κουρτ Αχμέτ. Εμείς δε θα ισχυριστούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ενεργούμενο του τουρκικού πρεξείδιου της Θράκης. Δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία και γιατί να είναι, άλλωστε; Ομως, η χωρίς ορχές ψηφοθηρία, η ανάγκη για κάποιες χιλιάδες μειονοτικές ψήφους, έκαμψε κάθε αντίστασης σε όλα τα εθνικιστικά παιχνίδια στην περιοχή και οδήγησε στην επιλογή ανθρώπων που παίζουν ανοιχτά με την τουρκική πολιτική στη

Θράκη. Εκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό που εδώ και χρόνια κάνουν τα άλλα αστικά κόμματα εξουσίας. Απέδειξε ότι δεν προσεγγίζει τη μειονότητα με το ΤΟΧΙΚΟ κριτήριο, αλλά καθαρά ψηφοθηρικά, με αποτελεσμα να ταλαντεύεται ανάμεσα στον κοσμοπολιτισμό (τύπου Χριστόπουλου) και τον εθνικισμό (τύπου Σαμπιτάχ, Αύγαντή και ποιος ξέρει ποιοι όλων). Αν, όμως, τους κοσμοπολίτες του ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζουμε εδώ και χρόνια από τη δημόσια παρουσία τους, τους εθνικιστές δεν τους γνωρίζουμε, προφανώς επειδή δρουν στο παρασκήνιο (όπως έχουν μάθει).

Σαφή δείγματα γραφής

Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί ένα κόμμα που ασκεί μια τέτοια ψηφοθηρική πολιτική χωρίς ορχές, επιδιώκοντας να εξαπατήσει με τόσο χοντροκομένο τρόπο τον ελληνικό λαό; Οχι πάντως αριστερό. Ευτυχώς που οι ΣΥΡΙΖΑίοι αποδείχτηκαν μιαθητούδια μπροστά στα παλαιά αστικά κόμματα και με τις απανωτές γκάφες τους

Αναποτελεσματικές οι κυρώσεις

Στις συνθήκες αυτές, ο Λευκός Οίκος ανεβάζει ψηλά τους τόνους της αντιπαράθεσης και ανοικοίνωσε νέες κυρώσεις, με στόχο να πάει στη Ρωσία να περιορίσει τη δράση των φιλορώσων αυτονομιστών στην Ανατολική Ουκρανία. Συγκεκριμένα, στις 28 Απρίλη ανακοίνωθηκαν από το Λευκό Οίκο κυρώσεις (ταξιδιωτική απαγόρευση και πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων) εναντίον εφτά ιδιωτών που ανήκουν στον Κρεμλίνο, στην Ρωσία και στην ΕΕ.

Σαν αποτέλεσμα, οι νέες κυρώσεις περιορίστηκαν μόνο σε κάποια πρόσωπα. Συγκεκριμένα, προστέθηκαν δεκαπέντε ακόμη ιδιώτες στη λίστα των κυρώσεων, ανεβάζοντας σε 48 τα πρόσωπα στα οποία έχει επιβληθεί ταξιδιωτική απαγόρευση στις 28 χρόνες μελή της ΕΕ και πάγωμα των περιουσιακών τους στοιχείων, αλλά καμία κύρωση σε ρωσικές τράπεζες ή επιχειρήσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι ανάμεσα στους δεκαπέντε ιδιώτες επικεφαλής της περιοχής, μερικοί από τους οποίους έχουν αναλάβει το καθήκον να επιπεθούν σ' αυτές τις περιοχές. Να γιατί τονίζω: Είναι καθήκον μας να σταματήσουμε την εξάπλωση της τρομοκρατικής απειλής πρώτα απ' όλα στις περιοχές του Χάρκοβο και της Οδησσού».

Παρόλο που ο Πούτιν σε πρόσφατη ομιλία του κατονόμασε για πρώτη φορά το Λευκό Οίκο ως βασικό υποκινητή και υπεύθυνο εξαρχής για την κρίση στην Ουκρανία, αν και κατάφερε για αρκετό διάστημα να παραμείνει στη σκιά, το Κρεμλίνο κρατά γενικά χαμηλούς τόνους, δηλώνει ότι δε θα απαντήσει με κυρώσεις και διαβεβαιώνει ότι δεν έχει πρόθεση να επέμβει στρατιωτικά στην Ανατολική Ουκρανία. Ταυτόχρονα, δεν κάνει καμία κίνηση αποκλιμάκωσης της έντασης και είναι βέβαιο ότι σ' αυτή τη φάση οι πάεισεις που αισκρούνται κυρίως από τους Αμερικαν

■ Μετά τον Μελισσανίδη ο Αθαφούζος

Σκανδαλώδης ρύθμιση για την επέκταση του γηπέδου του Παναθηναϊκού

Σγια τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις προς όφελος του ιδιοκτήτη της ΠΑΕ ΑΕΚ, που δημοπεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» («Οργιο παρανομιών και ψευτιάς προς όφελος του Μελισσανίδη»), καταλήγαμε με ένα υστερόγραφο: «Επειδή δεν ξεκινήσαμε αυτή την έρευνα ορμώμενο από κάποια οπαδική προτίμηση, αναφέρουμε ότι στο νομοσχέδιο για τα υδατορέματα μπήκαν διατάξεις ευνοϊκές για το γήπεδο του Αλαφούζου στη Λ. Αλεξάνδρας, που εκτός των άλλων επιβαρύνουν το ήδη βεβαρημένο περιβάλλον». Είχαμε εντοπίσει στο νομοσχέδιο για την περιβόητη οριοθέτηση των υδατορεμάτων (έχει ήδη γίνει ο νόμος 4258/2014), ότι συμπεριλήφθησαν διατάξεις και για το γήπεδο του Παναθηναϊκού στη Λ. Αλεξάνδρας. Διατάξεις αντισυνταγματικές και «κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας», που επιβαρύνουν κατά πολύ το ήδη βεβαρημένο περιβάλλον στην ευρύτερη περιοχή γύρω από το γήπεδο του Παναθηναϊκού.

Είναι προκλητικό, πώς να το κάνουμε; Σε περίοδο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και κινεζοποίησης της σκληρά εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας, να πριμοδοτούνται καπιταλιστικά συγκροτήματα, όπως του Μελισσανίδη και του Αλαφούζου, και να διαγράφονται χρέι δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ.

Στη γενική συνέλευση της Παναθηναϊκής Συμμαχίας, που έγινε το Δεκέμβρη του 2013, ο Αλαφούζος παραδέχτηκε ότι η εταιρία χρωστάει 45 εκατομμύρια ευρώ. Ενα μήνα πριν, το Νοέμβρη του 2013, ο γενικός γραμματέας Περιφέρειας Αττικής Ι. Σγουρός, σε συνέντευξη Τύπου του εώσιως, παραδέχτηκε, ότι θα δώσει 7 εκατ. ευρώ από τον προϋπολογισμό της Περιφέρειας για την ανακατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού στη Λ. Αλεξάνδρος. Λες κι είναι χρήματα δικά του και με το γνωστό θράσος να ισχυρίζεται ότι με τα χρήματα αυτά θέλει να ενισχύσει τα ερασιτεχνικά σωματεία! Είναι γνωστό στους πάντες, βέβαια, ότι με τα χρήματα αυτά από την Περιφέρεια (20 εκατ. ευρώ για την κατασκευή νέου γηπέδου της ΑΕΚ και 7 εκατ. ευρώ για την ανακατασκευή του γηπέδου του ΠΑΟ), ενισχύονται οι εταιρίες των Μελισσανίδη και Αλαφούζου.

Ο Σγουρός, προκειμένου να δικαιολογήσει την απόφασή του να ενισχύσει την ανακατασκευή του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, ισχυρίστηκε ότι δήθεν ενδιαφέρεται για την ενίσχυση του «φέροντος οργανισμού» (δηλαδή του μπετονένιου σκελετού των κερκίδων του γηπέδου) και για την ενίσχυση της ασφάλειας των αθλούμενων και των θεατών. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, οι ισχυρισμοί αυτοί είναι φευδεῖς, γιατί για άλλους λόγους γίνεται η ανακατασκευή του γηπέδου

Διοχρονικά, όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, όπως και η τωρινή Σαμαρά-Βενιζέλου, προπαγανδίζουν το «Πρόγραμμα Ανάπτυξης των

Προσφυγικών Πολυκατοικιών της Λεωφόρου Αλεξάνδρας» και την περιβόητη «διπλή ανάπτυξη», στο πλαίσιο της οποίας προβλέπετο το γκρέμισμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού και η κατασκευή νέου γηπέδου στο Βοτανικό. Μ' αυτόν τον τρόπο, όλες οι κυβερνήσεις, εμμέσως πληνεπισχετικών, παραδέχονται, ότι η περιοχή που βρίσκεται το γήπεδο του Παναθηναϊκού και γύρω απ' αυτό είναι ιδιαίτερα βεβαρυμένη περιβαλλοντικά. Επομένως, δεν χωράει καμιά ανακατασκευή του γηπέδου, με πρόσθετες κερκίδες που θα αυξήσουν κατά 40% τη χωρητικότητά του και όλες εγκαταστάσεις.

Οι ανταπόδοροι του Αλαφούζου θομαίς αντικρούσουν λέγοντας ότι η διπλή ανάπτυξη δε θα γίνει πια γιατί δεν την θέλει η Παναθηναϊκή Συμμαχία. Πρόγιατι, η Παναθηναϊκή Συμμαχία δε θέλει να φτιάξει γήπεδο στο Βοτανικό. Ο καπιταλιστής Αλαφούζος έχει επανειλημμένα τοποθετηθεί δημόσια ενάντια στη «διπλή ανάπτυξη», γιατί προφανώς η κατασκευή γηπέδου στον Βοτανικό είναι πλέον αισύμφορη καπιταλιστικά. Οι καπιταλιστές επενδύουν μόνο όταν εξασφαλίζουν ανώτατο καπιταλιστικό κέρδος. Στις 29 Απρίλη του 2014, ο Αλαφούζος έδωσε συνέντευξη Τύπου για την ανακατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Σε ερώτηση για τη «διπλή ανάπτυξη» απάντησε: «Αρχικά ακουγόταν συμπαθητική. Άλλα όταν την ελέγχαμε, καταλάβαμε ότι δεν πρέπει να πάμε στον Βοτανικό. Δεν μας αρέσει καθόλου και δεν θελουμε να πάμε εκεί. Ο εκάστοτε Δήμαρχος μπορεί να ισχυριστεί ότι η Λεωφόρος δεν ανήκει στον Παναθηναϊκό. Εμείς όμως δεν συμφερίζουμε αυτή την άποψη».

Ο Αλαφούζος μπορεί να μη θέλει να γίνει το γήπεδο στο Βοτανικό, για τους λόγους που αναφέραμε, όμως η δικομματική κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου φέρεται σα να εξακολουθεί να πιστεύει στη «διπλή ανάπτυξη», δηλαδή στο γκρέμισμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού στη Λεωφόρο Αλεξανδρας και στο χτίσιμο νέου στο Βοτανικό. Αυτό αποδεικνύεται από τα παραπτήματα του νομοσχεδίου «Νέα Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής, Νέα Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις». Αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 4: «Πρόγραμμα

μα ανάπτυξης των Προσφυγικών Πολυκατοικιών της λεωφόρου Αλεξάνδρας σε συνδυασμό με τη "διπλή αναπλασή" το οποίο αποσκοπεί: α) στην επανάχρηση και αξιοποίηση του συγκροτήματος, χωρίς αλλοίωση της μορφολογίας του, με χρήσεις κατοικιάς, υπηρεσιών, πολιτισμού, εκπαίδευσης διαμονής και φιλοξενίας, στην κατεύθυνση λειτουργικής διασύνδεσης των νέων χρήσεων με τις δραστηριότητες στην άμεση περιοχή. β) στη διάσωση αποκατάσταση και ανάδειξη του συγκροτήματος ως σημαντικού μνημείου της νεότερης αρχιτεκτονικής του μοντέρνου κινήματος. γ) στην αναβάθμιση του ελεύθερου ακάλυπτου χώρου μεταξύ των κτηρίων με την απο-

μάκρυνση της άυτης στάθμευσης τη συμπλήρωση της φύτευσης και τη ένταξη της περιοχής στο δίκτυο οικολογικών διαδρόμων μεταξύ Λυκαβηττού και Τουρκοβουνίων. Οι ανωτέροι στόχοι μπορούν να συνδυαστούν με πρόγραμμα διπλής ανάπτυξης και δημιουργίας κοινοχρήστων και κοινωνερών χώρων στην περιοχή του γηπέδου της λεωφόρου Αλεξάνδρεας εφόδου συν υλοποιηθούν τα απαιτούμενα έργα υλοποίησης νέου γηπέδου στην περιοχή του Βοτανικού κατά τις ειδικές διατάξεις (v.4117/2013, v.3983/2011, ΠΔ ΦΕΚ 161/2013)).

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει υπογραφεί από σχεδόν όλο το υπουργικό συμβούλιο, δόθηκε στις 27 Μάρτιου στη σημειώση της δημοσιότητας, στο πλαίσιο της περιβόητης διαβούλευσης (διήρκηση μέχρι τις 3 Απριλίου) και στη συνέχεια παραδόθηκε στην ΚΕΝΕ (Κεντρική Νομοταπαρασκευαστική Επιτροπή) για να επεξεργαστεί. Η ΚΕΝΕ υπάρχει στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης και απ' αυτή περνούν όλα τα νομοσχέδια πριν εισαχθούν στην Επιτροπές και στη συνέχεια στην Ολομέλεια της Βουλής για συζήτηση και ψήφιση). Αυτό σημαίνει ότι η δικομματική κυβέρνηση αναγνωρίζει –του λόγιστον στα λόγια– ότι η περιοχή γύρω από το γήπεδο του Παναθηναϊκού είναι περιβαλλοντικά ιδιαίτερα βεβαιωτική και πως για να βελτιωθεί λίγη η καπάσιση θα πρέπει το γήπεδο να γκρεμιστεί και όχι βέβαια να ανακατασκευαστεί. Βέβαια, την ίδια μέρα που δινόταν στη «διαβούλευση» το νομοσχέδιο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο (27.3.14), κατατίθονταν στη Βουλή το νομοσχέδιο για την οριοθέτηση των ρεμάτων, που στις 10 Απριλίου ψηφίστηκε στην Ολομέλεια και από τις 14 Απριλίου αποτελεί το νόμο 4258/2014. Σύμφωνα με τα άρθρα 15, 16, 17, 18 και 19 αυτού του νόμου, δίνεται η δυνατότητα ανακατασκευής των γηπέδων του Παναθηναϊκού, του ΠΑΟΚ και αρκετών ακόμη. Προς το παρόν περιορίζομαστε μόνο στο γήπεδο του Παναθηναϊκού, κρατώντας υπό σημείωση το γεγονός ότι ακόμη και η δικομματική κυβέρνηση παραδέχεται στο νομοσχέδιο για το Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής, ότι η περιοχή γύρω από το γήπεδο του Παναθηναϊκού είναι ιδιαίτερα βεβαρημένη περιβαλλοντικά.

Στο νόμο 4258/2014, όπως προειδοποιούμε, η δικομματική κυβέρνηση «ξέχασε» τη διαπίστωση για ιδιάτερα βεβαιωμένη περιβαλλοντική περιοχή γύρω από το γήπεδο του Παναθηναϊκού στη Λ. Αλεξάνδρας και δίνει το δικαίωμα στον Αλαφούζο να κάνει πολλές επεμβάσεις ανακατασκευής του γηπέδου, καπά παρέκκλιση των ισχουσαντών πολεοδομικών διατάξεων.

Αυτοί που συνέταξαν το εν λόγω νομοσχέδιο, πριν μορφωτοί ήσουν τις διατάξεις του για το γήπεδο του Παναθηναϊκού (και όχι μόνο), **ήρθαν σε επαγγελματική φή με συνεργάτες του Αλαφούζου**, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του μεγαλοκαπιταλιστή. Αυτό το παραδέχτηκαν ο Αλαφούζος

και οι συνεργάτες του στη συνέντευξη που έδωσαν στις 29 Απρίλη, στην οποία παρουσίασαν το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού, μετά τις επεμβάσεις που θα γίνουν στο υπάρχον.

Σ' αυτή τη συνέντευξη γνωστοποιήσαν ότι θελουν να αυξήσουν τη χωρητικότητα του γηπέδου αρχικά στις 20.000 και στη συνέχεια στις 22.000 θέσεις. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, οι θέσεις στο γήπεδο είναι αυτή τη στιγμή 16.000, γιατί έγιναν αρκετές εργασίες και μείωσαν τις αρχικές θέσεις του. Η αύξηση των 6.000 θέσεων ιστορικά δυναμεί με μια ποσοστιαία αύξηση κατά 37,5%. Η κυβέρνηση ικανοποίησε αυτή την απαίτηση του Αλαφούζου προβλέποντας στο άρθρο 18 του νόμου:

«Επιτρέπεται η διαμόρφωση των υφιστάμενων κερκίδων... καθώς και προσθήκη νέων κερκίδων... οι οποίες επταυξάνουν τη χωρητικότητα των ΑΕΠ (Αθλητικών Εγκαταστάσεων Παδοσφαίρου) και εφόσον ο αριθμός των απαγούμενων πρόσθετων θέσεων δεν υπερβαίνει ως ποσοστό **το 40%** των **υπαρχουσών θέσεων**... Επιτρέπεται η προέκταση εξεδρών-κερκίδων **εκτός του νομίμου περιγράμματος των ΑΕΠ** και άνωθεν των κοινοχρήστων χώρων υπό την προϋπόθεση τοποθέτησης σε ύψος τουλάχιστον πέντε (5) μέτρων από την στάθμη του πεζοδρομίου. Λανωτέρω προέκταση σε καμία περιπτώση δεν μπορεί να ξεπερνά σε οριζόντια προβολή το άκρο του κρο

ποτέ δους του πεζοδρόμιου». Προβλέπεται, λοιπόν, μεγάλη αύξηση της χωρητικότητας του γηπέδου και μεγάλη υπέρβαση της οικοδομικής γραμμής για την κατασκευή των κερκίδων. Το Αλαιφουζαϊκό θελεῖ να φτιάξει ειδικέρκεδες και κατά μήκαν της Λ. Αλεξανδρας. Με το άρθρο αυτό του νόμου έχει τη δυνατότητα να φτάσει τις κερκίδες μέχρι εκεί που αρχίζει η Λεωφόρος Αλεξανδρας. Το ίδιο μπορεί να γίνει και στις άλλες πλευρές του νέου γηπέδου με την κατασκευή νέων κερκίδων. Αντιλαμβάνεστε τι ταρατούργημα θα γίνει, ακόμη και μόνο με την κατασκευή των κερκίδων.

Μαζί με τις κερκίδες σε δεύτερο πάτωμα, δίνεται η δυνατότητα της κατασκευής και στεγάστρων πάνω στα αυτές. Προβλέπεται ακόμη η δυνατότητα πάνω από τα στέγαστρα αυτά να εγκατοσταθούν φωτοβολταϊκά συστήματα. Ακόμη, προβλέπεται η δυνατότητα κατασκευής των πυλώνων του φωτισμού καθ' υπέρβαση των προβλεπόμενων πολεοδομικών διατάξεων. Ολ' αυτά σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του νόμου 4258/2014.

Προβλέπεται ακόμη η δυνατότητα κατασκευών εκτός του νομίμου περιγράμματος, καθ' υπέρβαση των ισχυουσών πολεοδομικών διατάξεων σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4: «Εκτός του νομίμου περιγράμματος του κτιρίου (ή των κτιρίων) καθ' υπέρβαση των ισχύοντων πολεοδομικών διατάξεων, δύνανται να υλοποιούνται και άλλες κατασκευές που αναβαθμίζουν τις ΑΕΠ ή είναι απαραίτητες για την καλύτερη λειτουργία».

τους και την ασφάλεια των θεατών, όπως αντηρίδες, στέγαστρα, διαπλατύνοις εισόδου και πυλώνες φωτισμού». Νόημο περίγραφμα είναι οι τοίχοι που τεριβάλλουν τις κερκίδες των γηπέδων. Αντιλαμβάνεστε τι θα συμβεί στο γήπεδο του Παναθηναϊκού με την αξιοποίηση της αόριστης διάταξης ότι «δύνανται να υλοποιούνται και άλλες κατασκευές που αναβαθμίζουν τις ΑΕΠ».

Με το νόμο 4258/2014 δε θα αυξηθεί μόνο η χωρητικότητα του γηπέδου του Παναθηναϊκού, που θα επιβαρύνει ακόμη περισσότερο την ίδιη βεβαρημένη περιβαλλοντικά γύρω περιοχή. Με το άρθρο 17 δίνεται η δυνατότητα στους καπιταλιστές να αξιοποιήσουν επιχειρηματικά το γήπεδο, με την κατασκευή εμπορικών καταστημάτων, **ξεπερνώντας κατά 15% την επιτρεπόμενη δόμηση όλων των εγκαταστάσεων του γηπέδου**. Ο Ι. Αλαρούζος, στην συνέντευξη της 29ης Απριλη, παραδέχτηκε ότι προβλέπεται η κατασκευή σουίτών, μουσείου και εστιατορίου. Θα προσθέσουμε, ότι οι καπιταλιστές δε θα περιοριστούν μόνο σε αυτές τις εμπορικές χρήσεις. Φτάνει να σκεφτούμε ότι το γήπεδο βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της πόλης.

Θα κλείσουμε αυτό το σχόλιο με μια σύντομη αναφορά στις θέσεις που πήραν τα αντιπολίτευμένα αστικά κόμματα (έξαιρούμε τη ναζιστική Χρυσή Αυγή, η οποία δεν καταψήφισε το νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε κατ' άρθρο). Ο ΣΥΡΙΖΑ υπερψήφισε τα άρθρα 16, 17 και 25, καταψήφισε το άρ-

σρα 18, 17 και 23, καταφίσεις το ώρθο 18 και δήλωση «παρόν» στα ώρθα 14 και 15. Με το ώρθο 25 δίνεται η δυνατότητα στον Σγουρό να δώσει 20 εκατ. ευρώ για την κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ και 7 εκατ. ευρώ για την ανακατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Ουσιαστικά ο ΣΥΡΙΖΑ με τη στάση του έδωσε το ελεύθερο στους Μελισσανίδη και Αλαφούζο να χτίσουν τα γήπεδά τους, καταστρέφοντας –στην περίπτωση του γηπέδου της ΑΕΚ– σημαντικό κομμάτι του Αλαφούζος της Ν. Φιλοβεδινούσσος και στην

αλούς της Ν. Φιλαδελφείας και -στην περίπτωση του γηπέδου του Παναθηναϊκού- επιβαρύνοντας σημαντικά το περιβάλλον. Το λεγόμενο ΚΚΕ καταψήφισε όλα τα άρθρα πλην του 15. Το κόμμα αυτό διευκολύνει, σε μικρότερο βαθμό, τον Αλαφούζο να ανακατασκευάσει το γήπεδο του Παναθηναϊκού. Η ΔΗΜΑΡ υπερψήφισε εκτός από το άρθρο 15 και το άρθρο 16 και δήλωσε «παράν» στο άρθρο 25, αφήνοντας στον Αλαφούζο και στον Μελισσονίδη μεγαλύτερο έδαφος για να κατασκευάσουν τα γήπεδά τους. Τέλος, οι ΑΝΕΛ υπερψήφισαν τα άρθρα 16, 17 και 25.

Η έρευνά μας για την κατασκευή των γηπέδων του Παναθηναϊκού και της ΑΕΚ θα συνεχιστεί και τυχόν προσπάθειες παρεμπόδισής της, από οποιονδήποτε και αν επιχειρηθούν, θα πέσουν στο κενό. **Γιατί απλά... δεν μαρώνει!**

Γεράσιμος Λιόντος

Ολα για το κεφάλαιο

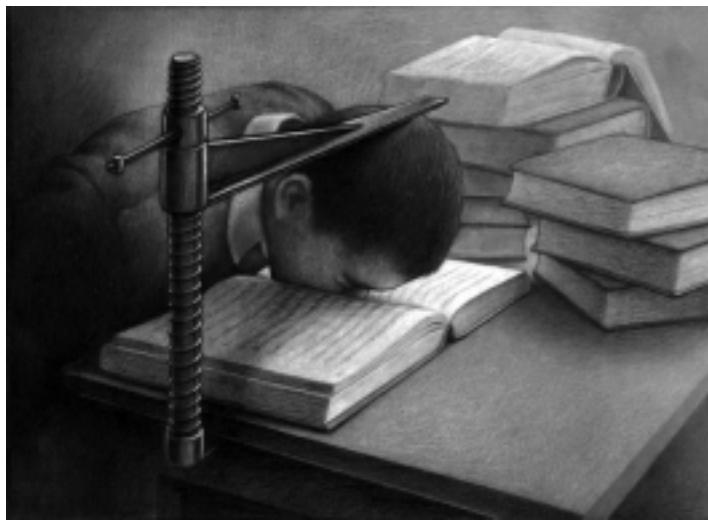
ρών της ΕΕ.

Στην τελευταία μάλιστα επικαιροποίηση του Μνημονίου [Νόμος 4254 «Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο πλαίσιο εφαρμογής του ν. 4046/2012 και άλλες διατάξεις», (ΦΕΚ Α' 85/07.04. 2014), το γνωστό δηλαδή πολυνομοσχέδιο που ψηφίσθηκε από το συντεταγμένο λόχο των κυβερνητικών βουλευτών] υπόρχει ρύθμιση, που αφορά στους απόφοιτους των νομικών σχολών των ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων και των συνεργάζομενων με αυτά κολεγίων, οι οποίοι θα εγγράφονται πλέον στους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας με τη διαδικασία που ισχύει και για τους πτυχιούχους των νομικών σχολών των ελληνικών πανεπιστημάτων, χωρίς δηλαδή να προηγηθεί αναγνώριση των πτυχίων τους από το ΔΟΑΤΑΠ, διαδικασία που αποτελούσε προσπαιτούμενο μέχρι τώρα.

Τα συμφέροντα των ιδιοκτητών κολεγίων είναι άρρηκτα δεμένα με τα συμφέροντα πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της αλλοδαπής (ιδιάιτερα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), αφού τα μεν πρώτα -τα κολέγια- έχουν υπογράψει συμφωνίες δικαιοχρησης με τα ξένα πανεπιστήμια για να παραπλανούν την πελατεία τους με ηχηρές εντυπώσεις και για να παρακάμψουν τη συνταγματική επιταγή για απαγόρευση των ιδιωτικών πανεπιστημάτων στη χώρα μας, τα δε ξένα πανεπιστήμια έχουν την ανάγκη αυτής της συνεργασίας για να επιβιώσουν οικονομικά και ακαδημαϊκά, αφού έχουν υποστεί τις συνέπειες της εξοντωτικής ανταποδοτικής «αξιολόγησης» και της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια.

Τη φορά αυτή σειρά να ξηλωθεί έχει το ΔΟΑΤΑΠ, που αντικατέστησε το παλιό ΔΙΚΑΤΣΑ, όταν διαχωρίστηκε η ακαδημαϊκή ισοτιμία τίτλων σπουδών από την ισοτιμία των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτούς τους τίτλους, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την αναγνώριση «πτυχίων» που δίνουν ιδιωτικές κερδοσκοπικές δομές εκπαίδευσης, όπως είναι τα κολέγια, που έχουν συμβληθεί με πανεπιστήμια του εξωτερικού ή πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού που έχουν οργανώσει τις σπουδές τους σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Μπολόνια (τριετείς σπουδές πρώτου κύκλου), την οποία, για να μην ξεχνιόμαστε συνυπέγραψε και η χώρα μας διά χειρός Αρσένη.

Είναι φυσικό, λοιπόν, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, να πιέζει τις ελληνικές κυβερνήσεις να προσαρμόσουν τη νομοθεσία τους έτσι που να ικανοποιείται απόλυτα και η «αγορά εκπαίδευσης» των χωρών του. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που στα Μνημόνια συμπεριλήφθηκαν από την πρώτη στηγμή προβλέψεις που απλευθερώνουν τη δράση των κολεγίων στη χώρα μας, που είναι συμβεβλημένα με πανεπιστήμια των χω-

ιστορίας έχει ως ακολούθως:

Καταρχάς, το άρθρο 15 του Ν. 4194/2013 προέβλεπε στις προϋποθέσεις άσκησης κατόχων τίτλων πανεπιστημίων της αλλοδαπής και ασκούμενων δικηγόρων της αλλοδαπής τα εξής:

«1. Πτυχιούχοι ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής μπορούν να προγραμματοποιούν άσκηση στην Ελλάδα, εφόσον:

α) είναι πολίτες κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλου συμβαλλόμενου κράτους της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

β) είναι κάτοχοι πτυχίου Νομικής Σχολής αναγνωρισμένου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρυμάτου των ανωτέρω κρατών και το πτυχίο τους έχει αναγνωρισθεί από τον ΔΟΑΤΑΠ ως ισότιμο και αντίστοχο με το απονεμόμενο από τις Νομικές Σχολές των ημεδαπών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων Νομικής Σχολής».

Στη συνέχεια, με την τελευταία επικαιροποίηση του Μνημονίου, όπως αναφέραμε παραπάνω (Νόμος 4254/2014), έγινε τροποποίηση του συγκειριμένου εδαφίου και στην τελική διατύπωση απαλείφθηκε πλήρως η πρόνοια της ισοτιμίας των πτυχίων από το ΔΟΑΤΑΠ. Ετσι, το σχετικό εδάφιο διαμορφώνεται ως εξής (Υποταραχραφος ΙΕ.1 της Παραργάραφου ΙΕ: Διατάξεις Αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, εδάφιο β του Πρώτου Αρθρου του Νόμου 4254):

«1. Πτυχιούχοι ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής μπορούν να προγραμματοποιούν άσκηση στην Ελλάδα, εφόσον:

α) είναι πολίτες κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλου συμβαλλόμενου κράτους της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

β) είναι κάτοχοι πτυχίου Νομικής Σχολής των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων των ανωτέρω υπό (α) Κρατών».

Συνεπώς, από τούδε και στο εξής, οι κάτοχοι πτυχίου Νομικής ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων ή κολεγίων που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόρησης με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια (αναγνωρίζονται ως παρατήματα τους), θα εγγράφονται

στα βιβλία ασκουμένων των δικηγορικών συλλόγων της Ελλάδας, με απλή προσκόμιση του πτυχίου τους, όπως ακριβώς και οι πτυχιούχοι των ελληνικών νομικών σχολών. Μετά την πρακτική άσκησης, διάρκειας 18 μηνών, θα συμμετέχουν στον πανελλήνιο διαγωνισμό υποψήφιων δικηγόρων, όπως ακριβώς και οι πτυχιούχοι των ελληνικών

νομικών σχολών για να μπορέσουν να ασκήσουν το επάγγελμα του δικηγόρου.

Τις προθέσεις της κυβερνησης, που εργαλαβικά ανέλαβε την υπεράσπιση μέχρι τέλους των συμφέροντων των ντόπιων καπιταλιστών και των αφεντικών της τρόικας, δηλώνει και το γεγονός ότι απαλείφθηκε κατά τη συζήτηση στη Βουλή του επικαιροποιημένου Μνημονίου (Ν. 4254/2014) και μια επιπλέον προϋπόθεση, πέραν της απλής κατοχής του πτυχίου Νομικής των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων των κρατών-μελών της ΕΕ, που τελικά θεσμοθετήθηκε, η οποία όριζε για τους κατόχους ουτών των πτυχίων να «έχουν συμμετάσχει επιτυχώς σε δοκιμασία επάρκειας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 17 (σ.ο. ενονεύται του Ν. 4194/2013), που πιστοποιεί ότι οι γνώσεις και τα πρόσωπα τους αντιστοιχούν στις γνώσεις και τα πρόσωπα που απαιτούνται από τον παρόντα καώδικα για την απόκτηση της ιδιότητας του ασκούμενου δικηγόρου».

Τα παραπάνω δεν είναι μια απλή διευκόλυνση των επιχειρηματιών ιδιοκτητών των μαγαζίων των κολεγίων. Είναι η ντε-φάρκτο νομιμοποίηση των ιδιωτικών πανεπιστημάτων και της αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των τίτλων της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του νόμου 3696/2008 (Α' 177) και των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών της περίπτωσης β' της ίδιας παραγράφου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 23 του άρθρου 30 του νόμου 4111/2013 (Α' 18).

Κατά τα λοιπά, το ΣΑΕΠ εφαρμόζει αναλογικά τη διαδικασία του π.δ. 38/2010.

Κολεγίων, που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια. Η τροπολογία τροποποιεί την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 3696/2008 (Α' 177). Το άρθρο 1 του Νόμου αυτού ορίζει ότι «Οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά σπουδών ή οποιασδήποτε άλλης ονομασίας βεβαίωση που χορηγούν τα Κολλέγια δεν είναι ισότιμα με τους τίτλους που χορηγούνται στο πλαίσιο του ελληνικού συστήματος τυπικής εκπαίδευσης, όπως Πανεπιστήμια, ΤΕΙ και ΙΕΚ». Απέκλειε δηλαδή μια και έξω τα κολέγια από κάθε διαδικασία ισοτίμησης των τίτλων σπουδών τους.

Η νέα τροπολογία, όμως, του Αρβανιτόπουλου ορίζει στο άρθρο 6 τα εξής: «Το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) του π.δ. 38/2010 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ζητησεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και άλλες διατάξεις», (Α' 78) είναι αρμόδιο και για την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των τίτλων της περίπτωσης τρίτων χωρών της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του νόμου 3696/2008 (Α' 177) και των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών της περίπτωσης β' της ίδιας παραγράφου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 23 του άρθρου 30 του νόμου 4111/2013 (Α' 18). Κατά τα λοιπά, το ΣΑΕΠ εφαρμόζει αναλογικά τη διαδικασία του π.δ. 38/2010».

Κοντολογίς, τα «πτυχία» των κολεγίων μπαίνουν πλέον σε διαδικασίες ισοτιμίας από το ΣΑΕΠ και εμμέσως πληγ σαφώς τα κολέγια, που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια, τοποθετούνται στη σφαίρα της ανωτάτης εκπαίδευσης. Αποκαλυπτική είναι η αιτιολογική έκθεση της σχετικής τροπολογίας:

«Άρθρο 6

Ρύθμιση Αρμοδιότητας Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ)

Με τη ρύθμιση του παρόντος διευκρινίζεται ότι το ΣΑΕΠ είναι αρμόδιο και για την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των τίτλων τυπικής ανωτάτης εκπαίδευσης τρίτων χωρών που παρέχονται από Κολλ

■ Δε θα προεδρεύσει ο Μ. Γλέζος στο ευρωκοινοβούλιο

Πάει για νέο φιάσκο ο ΣΥΡΙΖΑ

Yποτίθεται ότι οι ΣΥΡΙΖΑίοι έβολαν τον Γλέζο υποψήφιο στο ευρωψηφοδελτιό τους, ώστε λόγω ηλικίας να προεδρεύσει στην εναρκτήρια συνεδρίαση της νέας ευρωβουλής και να εκφωνήσει ομιλία στην οποία θα θέσει και το αίτημα των γερμανικών πολεμικών αποζημιώσεων προς τη χώρα μας και προς οικογένειες που είχαν θύματα και υπέστησαν καταστροφές. Ο ίδιος ο Τσίπρας, μιλώντας από τη Βιάννο στις 24 Απριλί, είπε: «Θέλουμε –και ο ίδιος ο Μανώλης Γλέζος– να θέσουμε το μεγάλο θέμα της αποκατάστασης αυτού του ιστορικού χρέους απέναντι στον ελληνικό λαό σε ευρωπαϊκό επίπεδο και μέσα στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο όπου ο ίδιος, ως ο γηραιότερος ευρωβουλευτής, εάν εκλεγεί με την Ψήφο του λαού μας, θα προεδρεύσει στην πρώτη συνεδρίαση θέτοντας το θέμα των γερμανικών επανορθώσεων και του Κατοχικού δανείου».

Φυσικά, γνωρίζουμε πως ο πραγματικός λόγος ήταν τα απτανωτά φιάσκο, με τα μπες-βγες υποψηφίων, τους αλληλοαποκλεισμούς άλλων και τις αρνήσεις τύπου Λαζόπουλου, τα οποία τροφοδοτούσαν τη σαρκαστική φιλολογία των πολιτικών αντίπαλων του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε επιστρατεύτηκε ο Γλέζος και η

επιχειρηματολογία που πλασταρίστηκε ήταν αυτή της εναρκτήριας συνεδρίασης της ευρωβουλής, στην οποία θα προήδρευε ως ο γηραιότερος ευρωβουλευτής (είναι 92 ετών). Ήταν τέτοιο το άγχος και τόση η βιασύνη που τους διακατέχειεκείνη τη στιγμή, καθώς οι πολιτικοί τους αντίταλοι τους «κωλοχτυπούσαν» με τη Σαμπιχά και τα συμπαροματούντα, ώστε επιστράτευσαν τον Γλέζο και σκάρωσαν μια τσάτρα-πάτρα επιχειρηματολογία, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με τα ισχύοντα.

Η παράδοση να προεδρεύει ο γηραιότερος ευρωβουλευτής έχει αλλάξει προ πολλού. Από το 1979 μέχρι το 2009, στην εναρκτήρια συνεδρίαση προήδρευε ο γηραιότερος ευρωβουλευτής, ο οποίος είχε το δικαίωμα να εκφωνεί πολιτική ομιλία. Ομως, το 1989 ο Λεπέν φρόντισε να εκλεγεί ο 88χρονος Κλοντ Οτάν Λαρά. Οταν άρχισε να εκφωνεί την ομιλία του, η συντριπτική πλειοψηφία των ευρωβουλευτών στοκάθηκε και έριγε από την αίθουσα. Στη συνέχεια, άλλαξαν τον κανονισμό και πρόβλεψαν να προεδρεύει μεν ο γηραιότερος, αλλά να μην εκφωνεί πολιτική ομιλία. Επειδή, όμως, ψυλλιάστηκαν διάτομοι να τα καταφέρουν καλά και πέφτουν από γκάφα σε γκάφα.

Άρθρο 12: Προσωρινή άσκηση προεδρίας

1. Στη συνεδρίαση που προβλέπει το άρθρο 134, παράγραφος 2, καθώς και σε κάθε άλλη συνεδρίαση για την εκλογή του Προέδρου και του Προεδρείου ο απερχόμενος Προεδρος ή απουσία αυτού, ένας από τους Αντιπρόεδρους κατά την τάξη της εκλογής τους ή, ελλείψη αυτών, ο βουλευτής με τη μακρότερη θητεία ασκεί χρέη Προέδρου μέχρι την ανακοίνωση της εκλογής του Προέδρου.

Άρθρο 14: Εκλογή του Προέδρου - Εναρκτήριος λόγος

2. Αμέσως μετά την εκλογή του Προέδρου, ο βουλευτής που ασκεί προσωρινά την προεδρία σύμφωνα με το άρθρο 12 του παραχωρεί την

θα αγνοούσε την αλλαγή του κανονισμού και θα εκφωνούσε πολιτική ομιλία, ξανάλλαξαν τον κανονισμό και πλέον δεν προεδρεύει ο γηραιότερος, αλλά ο απερχόμενος πρόεδρος ή ο ένας αντιπρόεδρος (με τη σειρά εκλογής τους) και αν αυτοί δεν είναι πλέον ευρωβουλευτές, ο ευρωβουλευτής με τη μεγαλύτερη θητεία στο σώμα.

Ιδιού τι προβλέπει ο Κανονισμός, όπως παρουσιάζεται στην ιστοσελίδα του ευρωκοινοβουλίου, στην οποία οι ΣΥΡΙΖΑίοι δεν έκαναν το κόπτο να ρίξουν μια ματιά:

Άρθρο 12: Προσωρινή άσκηση προεδρίας

1. Στη συνεδρίαση που προβλέπει το άρθρο 134, παράγραφος 2, καθώς και σε κάθε άλλη συνεδρίαση για την εκλογή του Προέδρου και του Προεδρείου ο απερχόμενος Προεδρος ή απουσία αυτού, ένας από τους Αντιπρόεδρους κατά την τάξη της εκλογής τους ή, ελλείψη αυτών, ο βουλευτής με τη μακρότερη θητεία ασκεί χρέη Προέδρου μέχρι την ανακοίνωση της εκλογής του Προέδρου.

Άρθρο 14: Εκλογή του Προέδρου - Εναρκτήριος λόγος

2. Αμέσως μετά την εκλογή του Προέδρου, ο βουλευτής που ασκεί προσωρινά την προεδρία σύμφωνα με το άρθρο 12 του παραχωρεί την

προεδρική έδρα. Μόνον ο εκλεγείς Πρόεδρος μπορεί να εκφωνήσει εναρκτήριο λόγο.

Ο Γλέζος, λοιπόν, ούτε θα προεδρεύσει στην εναρκτήρια συνεδρίαση του νέου ευρωκοινοβουλίου ούτε θα εκφωνήσει εναρκτήριο λόγο. Θα παρακολουθεί από τα έδρανα, μαζί με τους υπόλοιπους 5-6 ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Και το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων μπορεί να τεθεί με τη συνήθη διαδικασία, η οποία οδηγεί στο απόλυτο τίποτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε άλλη μια γκάφα, την οποία χρεώθηκε προσωπικά ο Τσίπρας. Και το ξέρουν. Γ' αυτό και δεν είπαν τίποτα στη φιέστα της Αθηναϊδας, όπου παρουσίασαν τους ευρωβουλευτές (όπως ακριβώς παρουσιάζονται οι ομάδες μπάσκετ πριν από τον αγώνα) και στην οποία δόθηκε ιδιαίτερος ρόλος στον Γλέζο.

Οι πολιτικοί τους αντίπαλοι μάλλον θα τους το κοπανήσουν κι αυτό τις επόμενες μέρες. Ηδη τα «Νέα» έριξαν τις πρώτες βολές. Όμως εμείς πρέπει να κρατήσουμε τον σαλταδορισμό και τον πολιτικό αμφοραλισμό που διακρίνει την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Δυστυχώς γι' αυτούς, ούτε σ' αυτό τον τομέα μπορούν να τα καταφέρουν καλά και πέφτουν από γκάφα σε γκάφα.

■ Πρόκληση κατά ανέργων και εργαζόμενων

Υπάρχουν κάποια πράγματα που σε άλλες συνθήκες θα περνούσαν στο ντούκου, στις σημερινές όμως συνθήκες μόνο ως πρόκληση μπορούν ν' αντιμετωπιστούν. Ο υφυπουργός Εργασίας Κεγκέρογλου, αυτός ο ανεκδιήγητος Πασόκος, θα κηρύξει την ερχόμενη Τρίτη την επίσημη έναρξη της «Ευρωπαϊκής Εκστρατείας 2014-2015 στην Ελλάδα», που θα γίνει με εκδήλωση με θέμα: «Διαχείριση του άγχους και των ψυχοκοινωνικών κινδύνων στην εργασία!»

Σε μια χώρα όπου οι άνεργοι έχουν πιάσει το ενάμισι εκατομμύριο άτομα, ενώ οι υπόλοιποι είναι υποοπασχαλούμενοι, πλήρως απασχολούμενοι αλλά μερικώς πληρωνόμενοι, με συνέχη την αγωνία της απόλυτης και την αγωνία για την εξασφάλιση της επιβίωσης της οικογένειας, αυτοί μιλούν για «διαχείριση του άγχους και των ψυχοκοινωνικών κινδύνων», λες και έρχονται από άλλο πλανήτη.

Το βασικό ενδιαφέρον τους, βέβαια, είναι να «σαβουρώσουν», χάρη σε κάποια ευρωπαϊκά κονδύλια, με τα οποία συντηρούνται «ειδικοί» και λοιποί παρατρεχάμενοι. Ομως, αν για μια στιγμή παραμερίσουμε την πρόκληση, θα δούμε πως η ανησυχία τους προέρχεται από το γεγονός ότι «το 50-60% του συνόλου των χαμένων ημερών εργασίας μπορεί να αποδοθεί στο εργασιακό άγχος και τους ψυχοκοινωνικούς κινδύνους» και ότι «σε εθνικό επίπεδο, το κόστος των ψυχοκοινωνικών κινδύνων στην εργασία ανέρχεται σε εκατομμύρια ευρώ». Υποστηρίζουν, ακόμη, ότι «η αντιμετώπιση του άγχους και των ψυχοκοινωνικών κινδύνων στην εργασία αξίζει το κόστος εφαρμογής των αναγκαίων μέτρων».

Οι έλληνες καπιταλιστές, βέβαια, κάτι τέτοια τ' ακούνε βερεες, καθώς οι κινέζοποιμένοι εργαζόμενοι αντιμετωπίζονται απ' αυτούς σαν πρώτη ύλη. Το πολύ-πολύ, σε κάποιες μεγάλες επιχειρήσεις, να βάλουν τους μαντζαράους να μοιράζουν καραμέλες στο προσωπικό...

■ Εριξε μπόι και το... ΔΗΚΚΙ

Μπορεί ο τρισμέγιος Γιώργος Πάντζας να μη δημιουργεί κανένα πρόβλημα, αρκεί να τον αφήνουν να ποζάρει δίπλα στον Τσίπρα, όμως ένα άλλο στελέχος του ΔΗΚΚΙ (να υπάρχει και λειτουργεί ως συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ), ο συνταγματολόγος Ηλίας Νικολόπουλος, γνωστός για τις πασοκοεθνικιστικές του απόψεις («ανήκω στο χώρο της Πατριωτικής Αντιμπεριαλιστικής Αριστεράς» λέει), στον οποίο πρότειναν την τελευταία στιγμή να μπει στο ευρωψηφοδελτιό, αφού δεν εύρισκαν καμιά φίρμα, τους έβγαλε την πίστη, κάνοντας το κομμάτι του, για ν' αποκτήσει αναγνωριστήτητα.

Σάββατο μεσημέρι και ενώ υποτίθεται είχαν συμφωνήσει, δημοσιοποιήθηκε δίλωση Νικολόπουλο με βαρύτατους χαρακτηρισμούς κατά του Δ. Χριστόπουλου, με την οποία δίλωνε επίσης ότι αποσύρει την υποψηφιότητά του, αν κινδύνει επικρατήσουν ενιαία ιδεολογικά κριτήρια σε σχέση με το Μειονοτικό. Στη συνέχεια, αφού μεσολάβησε χοντρό παζάρι, η δήλωση αποσύρθηκε και διανεμήθηκε άλλη δήλωση Νικολόπουλου, στην οποία επιβεβαίωντας την υποστήριξη της προηγούμενης, τη χαρακτήριζε «εσωτερική επιστολή, που απευθύνονταν στα μέλη της ΚΕ του ΔΗΚΚΙ και του ΠΓ του ΣΥΡΙΖΑ» και κατίγγειλε τα «γνωστά κέντρα» που την «αξιοποίησαν»!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορθοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Πέρασαν οι... άγιες και επιστρέφουμε στις άγιες μέρες. Τσακισμένοι, προβληματισμένοι, πολιτικά αποδεκατισμένοι, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα δεστές, που περιμένουμε στραβωπατήματα του ταξικού εχδρού για να χαρούμε και λάθη για να κατακρίνουμε. Υφιστάμενοι την Ιστορία αφού δεν μπορούμε να γράψουμε τη δική μας.

Η λαϊκή μούσα ζήτησε από την ιέρεια της ενημέρωσης Κοκκινοσκουφίτσα να μεταφέρει την πληροφορία ότι έγραψε στα... αρχεία της τα περί καλλίγραμμων κορμών, εγκράτειας, νηστείας (τι γελάτε ρε;) και δίαιτας, σαβουρώνοντας τον αγλέουρα, το καταπέτασμα και το παραπέτασμα μαζί κατά τις άγιες μέρες του Πάσχα. Και αφού σύρθηκε σε μια γωνιά σαν τον βόα που πάει να χωνέψει, αποτύπωσε την παραληρηματική έμπνευσή της μη γνωρίζοντας ότι λανσάρει τη νέα τεχνοτροπία σύνθεσης και ανάλυσης λέξεων με σκοπό την ομοιοκαταληξία. Η νέας μορφής λεξιλαγνεία λέγεται «ρημαδίο» (ρίμα - δυο, αφού συνήδως γίνεται με δύο λέξεις, χωρίς ωστόσο να αποκλείονται και οι τρεις). Ιδού ένα απλοϊκά απλό παράδειγμα:

Το βρίσκεται τόσο βολικό το μέρος που συχνάζεις χωρίς να σκέφτεσαι ποτέ, τα ίδια πως συχνά ζεις.

Ιδού και ένα δήγμα που άπειται ΣΥΡΙΖΑ των τριών λέξεων:

Κάθεσαι και φαντάζεσαι πως τα 'χεις καταφέρει και δεν κοιτάς που ο καιρός τα έχει σκατά φέρει.

Κι άλλο ένα πρόχοιρο (ηλεγμένη επιμολογικά και ορδογραφικά ορδή η λέξη) δήγμα (των τριών λέξεων αυτή τη φορά):

Δεξί εξτρέμο ο Ανδιμος και σέντερ μπακ ο Γιάννης και ψήφους ψάχνει στα βουνά να βρει ο Μπακογιάννης.

Κι άλλο δείγμα, πωλητικό, με δύο λέξεις (δισλεξία):

Απ' τη δημοκρατία τους η χούντα δεν διαφέρει κι ο φασισμός ως μάσκα του συχνά και Δένδια φέρει.

Κι άλλο ένα δήγμα (υπό μονή, τελειώνουμε), λαϊκό:

Εγώ σαν προλετάριος είμαι μεγαλωμένος και προς τα φασιστόμουτρα έχω μεγάλο μένος.

Και τέλος άλλο ένα, φάση στη Κω ή αν τη φας εις τη Κω, ανάλογα πώς το βλέπει κανείς και σε ποια κοίτη του ποταμού (ποιος Θεοδωράκης ρε;) βρίσκεται:

Σκάφος πήρες με τα λεφτά της προίκας ή δυάρι; Με τον Μπαλτάκο τάσσεσαι ή με τον Κασιδιάρη;

«Ε, λοιπόν, στην αρχή του ο φασισμός ήταν αυτό που συνεχίζει να είναι και σήμερα: υπόδεση μιας χύφτας ανώμαλων και ηλιδίων, που αποτέλεσαν το προζύμι που έκανε να φουσκώσει η ανθρώπινη βλακεία και κακοήδεια σ' όλο το φριχτό της μεγαλείο. Η φασιστική φύτρα ήταν και είναι πάντα το αποτέλεσμα της αμάδειας, της ψυχανωμαλίας, του φόβου, της στέρησης (σ' όλες τις μορφές της και καταρχήν της σεξουαλικής), της μικρόνοιας, της κακοήδειας, της έλλειψης ειλικρίνειας» (Βασίλης Ραφαηλίδης, με το συμπάθιο).

Αφού η βιβλιοθήκη του Γεννάδιου λέγεται «Γεννάδεια», η σχολή Κασιδιάρη δεν θα έπρεπε να λέγεται «Κασιδιάρροια»;

Το τι βλέπουν τα ματάκια μας αυτό τον καιρό με αφορμή τον λυσσαλέα αγώνα των υποψήφιων, που -ανεξάρτητοι ή έξαρτημένοι- βάλλουν να αλλάξουν τα φώτα σε κάθε δύμο αλλά και στην Ευρώπη, δεν λέγεται. Μερικά δε είναι τόσο εξόφθαλμα και κραυγαλέα, που αισθάνεσαι διαδοχικά αμηχανία, ντροπή, ασδία και οργή βλέποντάς τα. Και οι τύποι αυτοί συνεχίζουν ακάθετοι...

«Η δρησκεία είναι το όπιο του λαού. Η δρησκεία είναι ένα είδος πνευματικού αλκοόλ, μέσα στο οποίο οι σκλάβοι του κεφαλαίου πνίγουν την ανθρώπινη μορφή τους, τις διεκδικήσεις τους για μια κάπως ανθρώπινη ζωή. Ο δούλος όμως που ένιωσε τη δουλεία του και ξεσκάθηκε στην πάλη για την απελευθέρωσή του, παύει κιόλας κατά το ήμισυ να είναι δούλος. Ο σύγχρονος συνειδήτος εργάτης, διαπαιδαγωγήμένος από τη μεγάλη εργοστασιακή βιομηχανία, φωτισμένος από τη ζωή της πόλης, αποτίναζει με περιφρόνηση τις δρησκευτικές προλήψεις, αφήνει τον ουρανό στη διάθεση των παπάδων και των αστών υποκριτών, κατακτώντας μια καλύτερη ζωή εδώ στη γη. Το σύγχρονο προλεταριάτο τάσσεται με το μέρος του σοσιαλισμού, που επιστρατεύει την επιστήμη στην πάλη ενάντια στη δρησκευτική θολούρα και λυτρώνει τον εργάτη από την πίστη στη μετά δάναντον ζωή, συσπειρώνοντάς τον στην πραγματική πάλη για μια καλύτερη επίγεια ζωή» (Λένιν).

Αν όντως πρόκειται να φύγει ο Πάγκαλος από τη χώρα (όπως δήλωσε σε τέτοιο ενδεχόμενο, ίσως δια έπρεπε να εξετάσουμε πιο ωφέλιμα να αντέξουμε μια νίκη του ΣυΡΙΖΑ στις εκλογές. Μαζί του δια θα φύγει βέβαια και η Αφροδίτη αν δυμάστε...

Κοκκινοσκουφίτσα

Απολύσεις, εμπαιγμός και εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο στα ΑΕΙ

Στις 28 Απρίλη, το τριμελές ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο του υπουργείου Παιδείας, αρμόδιο για την αξιολόγηση των διοικητικών υπαλλήλων, έστειλε στο ΕΜΠ τους τελικούς πίνακες κατάταξης με τον αριθμό των διαθέσιμων διοικητικών που για μεγάλο χρονικό διάστημα, μετά τη λήξη της απεργίας, έβαζαν πλάτη να βγει η δουλειά του ιδρύματος (http://www.ntua.gr/appoucements/rector/uploads/2014-04-29_198131_telikoi_pinakes_kataksis.pdf). Σύμφωνα με το τραπεζικό του συμβούλιο, τίθενται σε διαθεσιμότητα 176 υπαλλήλοι και απολύνονται λόγω κατάργησης θέσης 168, συνολικά 344 εργαζόμενοι. Είχε προηγηθεί ΚΥΑ (ΦΕΚ 910 τ. Β/11-4-2014) πριν τις γιορτές στην οποία προσδιορίζόταν ο αριθμός των καταργούμενων θέσεων μετά την αξιολόγηση των υπαλλήλων, προκαλώντας ακαριαία την οργή αρκετών εργαζόμενων στο ίδρυμα, που πίστευαν ότι η υπόσχεση του Αρβανιτόπουλου για τη λήξη της απεργίας τους, που περιλάμβανε τη μεταφορά διοικητικών υπαλλήλων σε θέσεις ΕΤΕΠ (ερευνητικού τεχνολογικού προσωπικού) και αναπλήρωση των δημιουργόμενων κενών θέσεων από διαθέσιμους επιτέλους θα εκπληρωνόταν.

Τα μέλη του ΔΣ του συλλόγου των διοικητικών του ΕΜΠ που εισήγαχαν το σπάσιμο της απεργίας, όταν οι συνάδελφοί τους στο ΕΚΠΑ συνέχιζαν τον αγώνα, προπογανδίζοντας ότι οι υποσχέσεις του υπουργού Παιδείας είναι δεσμευτικές, κάνουν την πάπια για τους απολυμένους συναδέλφους τους που ανήκουν σε καταργούμενους κλάδους. Τόσο καιρό διατυπώνονται στις συνελεύσεις και στα πηγαδικά ότι με αυτά που απέσπασαν από

τον υπουργό δε θα απολυθεί... κανείς! Αυτό που τους έχει απομείνει είναι συνειδητά να επιδιώκουν να τρενύρουν κάθε αντίσταση και να πνίξουν κάθε έσποπσμα των διαθέσιμων διοικητικών που για μεγάλο χρονικό διάστημα, μετά τη λήξη της απεργίας, έβαζαν πλάτη να βγει η δουλειά του ιδρύματος.

Στην τελευταία τους πράξη τα πουλητάρια του ΔΣ των διοικητικών έχουν τη συνδρομή της διοικητησης του ΕΜΠ, όπως την είχαν εξαρχής. Σύμφωνα με απόφαση της Συγκλήτου του ΕΜΠ στις 16/04/2014 (http://weblab.chemeng.ntua.gr/syldrempr/?p=1469), οι διοικητικοί (μόνιμοι και ΙΔΑΧ), οι οποίοι θέλουν να εντοχθούν σε θέσεις ΕΤΕΠ, καλούνται να υποβάλλουν αιτήσεις στο Γενικό Πρωτόκολλο του ιδρύματος από τις 16 μέχρι τη Δευτέρα 28 Απριλίου 2014. Η αλήθεια, όμως, είναι γνωστή πως σε πολλούς. Σύμφωνα με τους κείμενους νόμους, κανένας διοικητικός δεν δικαιούται να γίνει ΕΤΕΠ, εκτός κι αν προκηρυχθούν νέες θέσεις, πράγμα που σημαίνει αφενός μεν αθέτηση της συμφωνίας της κυβέρνησης με την τροίκα για πάγωμα των προσδιόπευτων στο δημόσιο και αφετέρου ανοιχτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Κάποιες υψηλά ιστάμενες φωνούλες στο ΕΜΠ, βέβαια, δεν τα χαμπαριάζουν αυτά και συνεχίζουν να λένε στον κόσμο ψέματα, ότι θα προκηρυχθεί διαγωνισμός «κλειστός» για «ημέτερους».

Το ξεπούλημα, όμως, δεν αφορά μόνο τους απολυμένους διοικητικούς, αφορά και τα ίδια τα πανεπιστήμια. Για να προ-

χωρίσει την υποτιθέμενη συμφωνία λήξης της απεργίας, ο Αρβανιτόπουλος απαιτεί την έκδοση του σχεδίου οργανισμού του ΕΜΠ, το οποίο εξειδικεύει την εφαρμογή του νόμου της Διομαντοπούλου, βάσει του οποίου ιδρύονται ΝΠΙΔ που θα επλαμβάνονται των επενδύσεων του ιδρύματος, ενώ θα προβλέπονται συγκεκριμένα πειθαρχικά μέτρα σε βάρος των φοιτητών που θα αντιστέκονται στη λαϊκή πολιτικοποίηση του ιδρύματος. Επίσης, η Διοίκηση του ΕΜΠ κατέληξε πριν τις γιορτές σε δημοσίευση του σχεδίου του οργανισμού του ιδρύματος (http://www.esos.gr/uploads/kcfinder/file/Sxedio_PD_organismos_EMP.pdf), με το επιχείρημα, ότι πρέπει να υλοποιηθεί η συμφωνία με τον υπουργό και να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας των διοικητικών. Δηλαδή, με ένα σημπάρι δυο τρυγόνια: και θα συναντέσουν στις απολυτές των διοικητικών υπαλλήλων και θα φορτώσουν την ευθύνη της υλοποίησης του νόμου... στους εργαζόμενους! Και όλα αυτά, βέβαια, με τις ευλογίες του ΔΣ των διοικητικών. Εποικοδομητικά, οι διοικητικοί πολιτικά κάποιας πολιτικής σαν

■ Γρηγόρης Σαραφούδης

Διώκεται επειδή είναι αναρχικός

Δεν έχω να απολογηθώ για τίποτα μέσα σε ένα δικαστήριο», διευκρίνισε από την αρχή της τελικής του τοποθέτησης ο Γρ. Σαραφούδης, καθιστώντας σαφές στο τρομοδικείο (πρόεδρος ο Κ. Οικονόμου) που δικάζει την υπόθεση της ληστείας σε υποκαταστήμα της Αγροτικής Τράπεζας στον Πυργετό Λάρισας, όπι όσα θα πει δεν ενέχουν θέση απολογίας. Στη συνεδρίαση της Τετάρτης 30 Απριλη προηγήθηκαν η ανάγνωση δύο εγγράφων και η μαρτυρική κατάθεση του πατέρα του Γρ. Σαραφούδη.

Σύμφωνα με το σαθρό κατηγορητήριο, σε χαντς φρι βρέθηκε βιολογικό υλικό του Γρ. Σαραφούδη και αυτό είναι το μοναδικό ενοχοποιητικό στοιχείο σε βάρος του. Ομως, σε έγγραφο της Αντιτρομοκρατικής, που διαβάστηκε στη συνεδρίαση, ομολογείται ότι δεν βρέθηκε βιολογικό υλικό του Γρ. Σαραφούδη. Αυτό το επεσήμανε η συνήγορος υπεράσπιτος, και να έχει το θάρρος της γνώμης του. Νομίζω, τόνισε, ότι πολλοί γονείς θα ήθελαν να έχουν τα παιδιά τους αυτά τα χαρακτηριστικά. Συνέχισε επισημαίνοντας, ότι στις δεκαετίες του 50 και του 60 στοχοποιήθηκαν από το σύστημα οι κομμουνιστές, ενώ τώρα αυτό στοχοποιεί τους αναρχικούς.

Στις ερωτήσεις από την έδρα τι έχει να πει για αυτά που κα-

της Μαρίνα Δαλιάνη.
Η κατάθεση του Αθαν. Σαραφούδη, που ήταν χρόνια συνδικαλιστικό στέλεχος στο χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Καβάλα, ήταν μια κατάθεση ψυχής, μεστή και ειλικρινής. Παρά τις προκλητικές ερωτήσεις της αναπληρώτριας προέδρου Μαρ. Γκανιάτου, απάντησε σε όλες με ήρεμο τρόπο και έκλεισε την κατάθεσή του απευθυνόμενος σ' αυτή: Είμαστε μια δημοκρατική οικογένεια, δεν είμαστε από την τηγυρούται ο γιος του, ο Αθαν. Σαραφούδης απάντησε, ότι ο γιος του δεν έχει καμία σχέση μ' αυτά που του αποδίδονται και ότι εάν τα είχε κάνει θα έσπευδε να αναλάβει την ευθύνη. Γιατί είχε και έχει το θάρρος της γνώμης και το σθένος να αναλαμβάνει την ευθύνη για τις πράξεις του. Συζήτησε με το γιο του γι' αυτά που κατηγορείται και αυτός τον διαφεύγαίσε ότι δεν έχει καμία σχέση με τις αποδίδομενες κατηγορίες.

άλλη πλευρά της όχθης και αυτά τα μηνύματα έπαιρνε το παιδί μας. Σας ικανοποιεί αυτό που λέω;

Ο Αθαν. Σαραφούδη έκεινης λέγοντας, ότι είμαστε μια αξιοπρεπής τετραμελής οικο- απάντησε σε καμία ερώτηση, η εισαγγελέας δεν σεβάστηκε το «δικαίωμα σιωπής» που κα-

τά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας έχει ο κατηγορούμενος (δεν έχει σημασία ότι δεν το επικαλέστηκε ο Γρ. Σαραφούδης και επέμεινε (ματαίως) να βάλει τον κατηγορούμενο σε διάλογο.

Ο Γρ. Σαφαρούδης ξεκαθάρισε: «Αρνούμαι όλα τα σκέλη του κατηγορητηρίου, τόσο για την συμμετοχή και ένταξή μου στη ΣΠΦ όσο και για τη ληστεία της ΑΤΕ στον Πυργετό. Δεν έχω συμμετάσχει ποτέ στη ΣΠΦ και το έχω δηλώσει από την πρώτη στιγμή. Βέβαια τη ΔΑΕΕΒ σε συνεργασία πάντα με τις δικαιοστικές αρχές έχουν προσφέρει τη συγκεκριμένη κατηγορία σε πληθώρα αναρχικών που έχουν συλληφθεί τα τελευταία χρόνια θέλοντας από τη μία τη διόγκωση των κατηγοριών με βάση το ιδιώνυμο 187α και από την άλλη την μεθοδευμένη ομογενοποίηση της πολυτασκότητας των αναρχικών κάτω από τη

ομπρέλα του πολιτικού λόγου και των πράξεων της συγκεκριμένης οργάνωσης. Προσωπικά δεν θα αναλύσω τις πολιτικές διαφωνίες μου με τη ΣΠΦ γιατί θεωρώ επίσης ότι δεν έχουν θέση σε ένα δικαιοστήριο. Οσο για το DNA το οποίο εμφανίζεται ως η μόνη ένδειξη ενοντίον μου στη ληστεία Πυργετού, το μόνο που έχω να πω είναι ότι οι δημοκρατικές σας διαδικασίες δεν μου επιτρέπουν κανένα επανέλεγχο του δείγματος, iεροποιώντας την πραγματιγωμοσύνη των εγκληματολογικών εργαστηρίων δίνοντάς τους τον τίτλο του αλάνθαστου. Να συμπληρώσω ότι το κατέτριψακέντρο

σω από το κατά την γνωμή μου επιστημονικοφρανές DNA, ακόμη και όταν μιλάμε για υπαρκτό εύρημα, δεν επιβεβαιώνει καμία φυσική παρουσία και επίσης είναι γνωστό ότι μπο

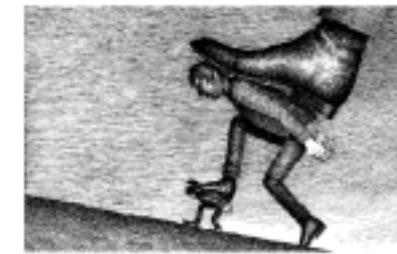
ρεί πολύ εύκολα να μεταφερθεί και να υποκλαπεί».

Στη συνέχεια ο Γρ. Σαρακούδης αναφέρθηκε στη ζοφερή πραγματικότητα που βιώνει η ελληνικός λαός, απήγγειλε ένα βαρύ κατηγορών ενάντια στο καπιταλισμό και τη βαρβαρότητά του και περιέγραψε τη δική του στράτευση στον αναφραγκικό χώρο ως απόφραση ζωής. Τα τελευταία λόγια του ήταν τα εξής (ολόκληρη η τοποθέτησή του δημοσιεύεται στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κάντυρας», στο www.eksegersi.gr):

«Βήμα, βήμα, λοιπόν, λέξεις όπως η οξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη, η ισότητα, η συντροφικότητα και η ελευθερία πτώσουν να είναι λέξεις, παίρνουν σάρκα και οστά μέσα μου, διαποτίζοντας το εσωτερικό μου και τις σχέσεις μου με τους γύρω μου, κάνοντάς με να μην περιμένω για το αύριο αλλά να κρίνω, να πράττω και να ζω σήμερα. Ετσι σήμερα με μια φλόγα στην καρδιά και το βλέμμα μου καρφωμένο στον ουρανό νιώθω πιο σύγουρος από ποτέ για ότι, έχω επιλέξει να είμαι στη ζωή μου και σας δηλώνω ότι είμαι αμετανόητος αναρχικός εναντίον αυτών που εσείς εκπροσωπείτε και προστατεύετε. Τελειώνοντας να πω ότι προσωπική μου επιλογή ήταν να είμαι παρών στη διαδικασία αυτού του τρομοδικίου και προσωπική μου επιλογή είναι να μην μπω σε κανένα διάλογο και να μη δεχταίριασα εαρότροπη».

καμία ερωτήσοι». Μετά την ολοκλήρωση της τοποθέτησης του Γρ. Σαρόφι φούδη η εισαγγελέας Ολ. Σμυρλή δήλωσε ότι δεν είναι έτοιμη να καταθέσει την πρότασή της επί του κατηγορητηρίου καθώς έτσι το τρομοδικείο διέκοψε για τις 6 Μάρτιο.

**4 ΧΡΟΝΙΑ ΜΝΗΜΟΝΙΟ
ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Η διέξοδος Θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει

Συζήτηση
Παρασκευή 9/5, στις 20.00

Αγαθούπολης 65
B Αγρινίου
www.electrosoft.gr

Μια συζήτηση για φλέγοντα ζητήματα

Τι έχει γίνει την τετραετία που μεσολάβησε από το πρώτο Μνημόνιο; Πώς τοποθετήθηκαν οι πολιτικές δυνάμεις μέσα σ' αυτή την τετραετία; Ποιες ήταν οι εργατικές και λαϊκές αντιδράσεις και ποια η συνειδηση που διαμορφώθηκε; Υπάρχουν προοπτικές οικονομικής ανάκαμψης του ελληνικού καπιταλισμού; Θα φέρει μια πιθανή οικονομική ανάκαμψη επιστροφή στο προ κινεζοποίησης εργασιακό και κοινωνικό καθεστώς ή η κινεζοποίηση θα είναι μια μόνιμη κατάσταση;

Αυτά τα φέλγοντα ερωτήματα θα διερευνήσουμε στη συζήτηση της ερχόμενης Παρασκευής στην «Κόντρα», διερευνώντας ταυτόχρονα τα βασικά προσπταιτούμενα για την εκτόνωση των ουδικών επιμοναστικών αναστηλωτών.

Προβολές - Συζητήσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

που των ΓΧΣ, διότι εκδόθηκε μια μέρα μετά τη συγγραφή του άρθρου μας, ενώ μνεία σ' αυτό έγινε από την Εφσυν στις 10.4.14, όπως εκ των υστέρων διαπιστώσαμε. Μέχρι εκείνη τη στιγμή υπήρχε μούγκα στη στρούγκα. Εμείς πρωτογράψαμε για το θέμα στις 20 Μάρτη στην ιστοσελίδα μας και στις 22 Μάρτη στην έντυπη έκδοση της «Κόντρα». Οι ΓΧΣ έδωσαν συνέντευξη Τύπου την 1η Απριλί. Και **δεν είπαν κουβέντα** για

το τεράστιο αυτό θέμα. Γιατί άραγε; Το θεώρησαν ασήμαντο; Μούγκα και στο σύνολο του αστικού Τύπου. Μόνο όταν αντέδρασε το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες υπήρξαν και άλλες αντιδράσεις, μεταξύ των οποίων και των ΓΧΣ. Ισχυρίζονται οι ΓΧΣ ότι αντέδρασαν μόλις διαπιστώσαν «ότι η Ελληνική Αστυνομία έθεσε σε εφαρμογή την απόφαση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Κράτους σε τουλάχιστον δύο κέντρα κράτησης στη βόρεια Ελλάδα». Ήταν γνωστό, όμως, ότι η Γνωμοδότηση του ΝΣΚ είχε γίνει αποδεκτή από τον υπουργό, άρα αποκτούσεις ισχύ οιονεί νόμου. Ξέρουν, μήπως, οι ΓΧΣ ότι στο μεταξύ δεν υπήρξε εφαρμογή της σε κάποιο από τα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης ή σε κάποιο από τα

δεκάδες αστυνομικά τμήματα που στοιβάζονται στην πόλη. Ζουν στα κρατητήριά τους μετανάστες; Οχι, βέβαια. Ας εξηγήσουν, λοιπόν, γιατί καθυστέρησαν σχεδόν είκοσι μέρες να αντιδράσουν, γιατί δεν είπαν τίποτα στη συνέντευξη; Τύπου, γιατί δεν αναφέρει τίποτα η γενική τους διευθύντρια στο πορτρέτο-αγιογραφία που της έφτιαξαν τα «Νέα»; Εμείς, πάντως, θα τους αναγνωρίσουμε ότι αντέδρασαν, έστω και ετεροχρονισμένα.

Τέλος, οι ΓΧΣ διαμαρτύρονται διότι γράψαμε ότι «οι ΜΚΟ σαν τους ΓΧΣ κάνουν μπίζνες με το κράτος, γ' αυτό τους αφήνε να μπαίνουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης» και διαβεβαιώνουν ότι «παρέχουν ανέξαρτητη ιστρική και ανθρωπιστική βοήθεια σε μετανάστες και πρόσφυγες σε κέντρο κράτησης μεταναστών από το 2008», ότι «τα προγράμματά τους για μετανάστες, πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο στηρίζονται αποκλειστικά σε χρηματοδοτήσεις ιδιωτών» και ότι «δεν έχουν λάβει την παραμικρή χρηματοδότηση από το Ελληνικό Κράτος και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσφύγων».

νικό υπουργείο Εξωτερικών 3.296.632 ευρώ και είναι η έκτη ΜΚΟ στην κατάταξη με τις χρηματοδοτήσεις. Από τον οικονομικό αποτολογισμό τους για το 2012 φοίνισται στο 97,9% των εσόδων τους προέρχεται από ιδιωτική χρηματοδότηση. Δεν αναφέρουν πώς ακριβώς κατανέμεται αυτή η χρηματοδότηση, όμως αναφέρουν ότι χρηματοδοτούνται από τα Ιδρύματα Νιάρχου, Acmea, Λεβέντη, Μποδοσάκη και από μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις δύναμης ή Alpha Bank, η Εθνική, τα ΕΛΤΑ, η AB Βασιλόπουλος, η Intralot. Η αφρόκρεμα του εγκληματικού καπιταλισμού τους χρηματοδοτεί για να προσφέρουν φευδαρισμητικούς κούφισης στα θύματά της. Αυτός άλλωστε (και όχι μόνο) είναι ο ρόλος των φίλανθρωπικού τύπου ΜΚΟ.

Ο χώρος δεν επιτρέπει να επεκταθούμε άλλο εδώ. Στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κάντρας», όμως, θα γράψουμε πολλά και αναλυτικότατα. Και για το θέμα για το οποίο διαμαρτύρονται οι ΓΧΣ, και για το ρόλο των ΜΚΟ, και για τα προγράμματα των ΓΧΣ για μετανάστες και το πώς αυτά χρησιμοποιούνται στην ΕΕ, και για τη συγκεκριμένη ΜΚΟ και τη δράση της.

A black and white photograph showing a young boy standing on the deck of a small, damaged boat. He is holding a dark object above his head with both hands. In the background, another person is visible near some debris. The scene appears to be a post-disaster or war setting, possibly a refugee camp.

ΚΟΝΤΡΑ

Αμαθείς, ανίκανοι ή πολύ χωρατατζήδες;

Ο τελικός του Κυπέλλου Ελλάδας ανάμεσα σε ΠΑΟΚ και Παναθηναϊκό ήταν μια θετική παρένθεση για το απαξιωμένο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Το θέαμα που πρόσφεραν οι δυο ομάδες ήταν πολύ καλό, σε σύγκριση με αυτό που έχουμε δει σε προηγούμενους τελικούς, αλλά και στα περισσότερα παιχνίδια του πρωταθλήματος, και το παιχνίδι είχε ρυθμό και αρκετές φάσεις και από τις δυο ομάδες. Οι ποδοσφαιριστές του Παναθηναϊκού έδειξαν ότι θέλουν περισσότερο τη νίκη, ήταν σε πολύ καλή μέρα ο σέντερ φορ Μπεργκ που με τα γκόλ που πέτυχε καθόρισε την εξελίξη του παιχνιδιού, σε αντίθεση με τους παίχτες του ΠΑΟΚ, που έδειξαν να έχουν μείνει στη νίκη-πρόκριση στο δεύτερο ημιτελικό της Τούμπας κόντρα στον Ολυμπιακό. Το παράδειγμα των ποδοσφαιριστών ακολούθησαν οι παράγοντες, οι οπαδοί και ο διαιτητής του αγώνα. Σαββίδης και Άλαφουζος περπάτησαν αγκαλιασμένοι στο γήπεδο πριν την έναρξη του τελικού, ενώ από τις ανακοινώσεις των δυο ΠΑΕ ήταν φανερό ότι προσπαθώσαν να ρίξουν τους τόνους, να δείξουν ότι δεν υπάρχει αντιπαράθεση και ότι ο βασικός αίτιος για το απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι ο Ολυμπιακός και η λογική του νταβατζή που έχει επιβάλλει, τονίζοντας ότι η προσπάθεια των δυο ΠΑΕ να «εξυγάνουν» το ποδόσφαιρο δε θα επηρεαστεί από το αποτέλεσμα του τελικού.

Οι οπαδοί είχαν θετική παρουσία στις εξέδρες. Υποστήριζαν με πάθος τις ομάδες τους, χωρίς να υπάρχουν παρατράγουνδα μεταξύ τους, και τα όποια επεισόδια εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου οφείλονται στην προκλητική στάση των μπάτσων που έκαναν δι, μια μπορούσαν για να μετατρέψουν το γήπεδο σε αρένα, χωρίς να τα καταφέρουν. Αναφορά θα πρέπει να γίνει στην εντυπωσιακή εκδρομή των ΠΑΟΚτζήδων και στο ότι, παρά το βαρύ σκορ για την ομάδα τους, δεν έχαν καμία «παρεκτροπή», διαψεύδοντας όλους όσους είχαν σπεύσει να πουν ότι δεν είναι οπαδοί αλλά μια οργανωμένη συμμορία. Η στάση τους στον τελικό ουσιαστικά άφησε έκθετη τη διοίκηση του ΠΑΟΚ, γιατί αποδείχτηκε ότι για τα σάσα απαράδεκτα έγιναν στην Τούμπα στον ημιτελικό με τον

Ολυμπιακό υπεύθυνοι είναι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οι παράγοντες και δυστυχώς και οι ποδοσφαιριστές του ΠΑΟΚ. Ολος ο κόσμος θαύμασε τη «φλεγόμενη» από τα καπνογόνα Τούμπα, έργο των οπαδών του ΠΑΟΚ, απόδισε όμως με τους γαύρους στον πάγκο του Ολυμπιακού, έργο της διοίκησης, και τους τσαμπουκάδες του Κατσουράνη και του Τζαβέλα με τους παίχτες του Ολυμπιακού.

Αριστος ήταν και ο διαιτητής του τελικού Τάσος Κάκος, ο οποίος βοήθησε να γίνει ένα πολύ καλό παιχνίδι. Και μόνο το γεγονός ότι πέρασε απαρατήρητος και κανένας δεν ασχολήθηκε με τη διαιτησία δείχνει ότι πέτυχε απόλυτα στο έργο του. Τον βοήθησαν με τη συμπεριφορά τους οι παίχτες των δυο ομάδων, όμως και ο ίδιος φρόντισε να μη δώσει την παραμικρή αφορμή, αφού τα σφυρίγματά του ήταν και σωστά και στο πνεύμα του αγώνα.

Κλείνουμε το σχόλιο μας για τον τελικό με την «προφητεία» ότι πολύ δύσκολα θα ξαναδούμε κάτι αντίστοιχο. Όλα δείχνουν ότι η διαδικασία απαξιωσης του ελληνικού ποδοσφαίρου θα συνεχιστεί, αφού συνεχίζουν να υπάρχουν και να ενισχύονται οι παράγοντες που οδηγούν σε αυτή. Ας κρατήσουμε λοιπόν δυο σημαντικά γεγονότα του τελικού. Τη στάση των οργανωμένων οπαδών και των δυο ομάδων, που έδειξαν ότι, όταν δεν παίζουν τα παιχνίδια των προέδρων ως ομάδες κρούστης και ιδιωτικού στρατού, μπορούν να συνυπάρχουν στις εξέδρες των γηπέδων, να δουν και να συμπαρασταθούν στην ομάδα τους, και το εκατέρωθεν χειροκρότημα, των παιχτών του Παναθηναϊκού προς τους οπαδούς του ΠΑΟΚ και των οπαδών του ΠΑΟΚ προς τους παίχτες του Παναθηναϊκού, μετά τη λήξη του τελικού, που απέδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο γιατί το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι το πιο δημοφιλές άθλημα.

Η απόφαση της πειθαρχίκης επιτροπής της ΕΠΟ δικαιώνει απόλυτα την προβλεψη της στήλης, ότι ο τελικός του Κυπέλλου είναι μια θετική παρένθεση στο απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο. Την περασμένη Τετάρτη 30/4, η απόφαση για τα γεγόνοτα στον ημιτελικό του Κυπέλλου στην Τούμπα ανα-

■ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Το χαμένο σήμα της δημοκρατίας

Σχεδόν ένα χρόνο μετά τον αιφνιδιαστικό «ξαφνικό θάνατο» της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης από την συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, ο Γιώργος Αυγερόπουλος παρουσιάζει ένα μονότροπο ντοκιμαντέρ αφιερωμένο στα γεγονότα που ακολούθησαν.

Ολοι θυμόμαστε τον φασιστικό τρόπο με τον οποίο η κυβέρνηση αποφάσισε το κλείσιμο της ΕΡΤ, κουρδίλιασε το ελληνικό σύνταγμα και απέλυσε 2.656 εργαζομένους. Καθώς και την αντίδραση του ελληνικού λαού, αλλά και το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Η κάμερα του Αυγερόπουλου ήταν εκεί να καταγράψει τόσο το χρονικό του κλεισμάτος όσο και τις πράξεις αλληλεγγύης που αναπτύχθηκαν κυρίως στο πραούλιο της ΕΡΤ. Παράλληλα, ο Αυγερόπουλος παίρνει συνεντεύξεις από διάφορους εμπλεκόμενους, όπως από εργαζόμενους της ΕΡΤ, πολιτικούς, τον διευθυντή της Digea, εκπροσώπους από ευρωπαϊκά μέσα ενημέρωσης και φορείς... Συνειδητοποιεί κανείς, πέραν του ψευδούς επιχειρήματος της κυβέρνησης περί «ζημιογόνας επιχείριση», και το δώρο που τελικά ήταν το κλείσιμο της ΕΡΤ στους ιδιωτικούς στοιθομούς, καθώς και το βρώμικο ρόλο που έπαιξε η καικόρημη Digea.

Η στόχευση της ταινίας έγκειται περισσότερο στο συμβολικό κομμάτι του κλεισμάτος της ΕΡΤ κι αυτό φαίνεται ξεκάθαρα και στον τίτλο της. Πράγματι, είναι εξοργιστικό να κλείνει η δημόσια ραδιοτηλεόραση μετά από 75 χρόνια αδιάκοπης λειτουργίας (ακόμα και σε δικτατορικά καθεστώτα). Πράγματι, ο συμβολισμός του μαύρου σήματος στις οθόνες είναι μεγάλος. Από την άλλη, όμως, εκνευρίζεται κανείς όταν παρακολουθεί τον Προκόπη Παυλόπουλο να αναλύει τους λόγους για τους οπαίσιους η κίνηση αυτή ήταν αντισυνταγματική, λες και την ευθύνη γία την είχε αποκλειστικά ο Σαμαράς κι δολοί οι άλλοι ήταν Πόντιοι Πιλάτοι.

■ ΝΤΑΝΙΣ ΤΑΝΟΒΙΤΣ Στιγμές στη ζωή ενός ήρωα

Ο σκηνοθέτης του πολυβραβευμένου «No man's land» από τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη επιστρέφει με την πέμπτη κατά σειρά ταινία του. Λίγα χρόνια μετά τον πόλεμο ο Ναζίφ, Ρομά, μεταπωλεί πολιορκόερα για να ζήσει την οικογένειά του. Οταν θα πουν στη γυναίκα του ότι το παιδί του περιμένει είναι νεκρό και κινδυνεύει από σηψακία, μια Οδύσσεια ξεκινά για την οικογένεια καθώς ο Ναζίφ όχι απλά δεν είναι ασφοριλός, αλλά δεν έχει στον ήλιο μοίρα...

Με την ταινία του αυτή ο Τάνοβιτς αναδεικνύει το ζήτημα της περιθωριοποίησης των μειονοτήτων και τις ταξικές διακρίσεις που αυτή τη στιγμή ταλανίζουν τη χώρα του. Μας συστήνει τη σύγχρονη Βοσνία-Ερζεγοβίνη όπως πραγματικά είναι. Απελπισία, φτώχεια και καθημερινή πάλη για την επιβίωση και τη διατήρηση της αξιοπρέπειας.

Η ταινία αποτελεί τυπικό δείγμα της παράδοσης του νεορεαλιστικού κινηματογράφου. Σε ένα ζοφερό περιβάλλον, ήρωες που υποφέρουν με μια ανθρώπινη απλότητα, μακριά από οποιδήποτε ίχνος μελοδραματικής προσέγγισης (αν και το θέμα προσφέρεται). Κινηματογράφηση λιτή, με έμφαση στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών και διάθεση αποστασιοποιητική που θυμίζει τεχνικές ντοκιμαντέρ. Η ταινία έχει βραβευτεί σε διάφορα φεστιβάλ, με σημαντικότερες διακρίσεις αυτή του βραβείου της Οικουμενικής Επιτροπής/Ειδική Μνεία και της αργυρής άρκτου ανδρικής ερμηνείας στο Φεστιβάλ του Βερολίνου.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Οι τεράστιες ουρές και το σπρωξίδιο χιλιάδων ανθρώπων για να πάρουν μια σακούλα με λαχανικά που μοίραζαν δωρεάν οι λαϊκοί τζήδες αποτελεί την καλύτερη απάντηση στη γκεμπελίστικη προπαγάνδα για το success story, που διεξάγουν ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος με τα επιτελεία τους και με την αμέριστη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ. Η φτώχεια και η εξαθλίωση τεράστιων τμημάτων του λαού είναι το αποτέλεσμα του «πρωτογενούς πλεονάσματος», για

Η μημονιακή τετραετία μέσα από τους επίσημους αριθμούς		
	2009	2013
ΑΕΠ	231	182
Χρέος	300	317
Υφεση	-2%	-3,8%
Ανεργία	9,5%	27,5%
Ασφράλιση, Περίθαλψη	17,2	15,9
Μισθοί - Συντάξεις	22,2	17,7
Καταναλωτικές δαπάνες	3,8	2,3
Δημόσιες Επενδύσεις	9,5	6,6
Ληξιπρ. οφειλές δημοσ.	0	4,5
Νέα φορολογικά μέτρα	0	24,7

Ποσά σε δισ. ευρώ

οι υπουργοί Οικονομικών θα ασχοληθούν με το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους της. Μια τέτοια δήλωση είναι αρκετή για να τροφοδοτήσει ένα νέο γύρο εκκωφαντικής προπαγάνδας, με τον οποίο η συγκυβέρνηση πιέζει η τρόικα θα ξανάρθει, θα κάνει νέα επιθεώρηση (το παραδέχτηκε και ο Στουρνάρας) και το Μεσοπρόθεσμο θα αναθεωρηθεί, ενώπιον της κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2015. Ξέρουμε πολύ καλά, ότι σε όλα τα μημονιακά χρόνια και το Μεσοπρόθεσμα και οι Προϋπολογισμοί δεν είναι παρά «κωλύχαρτα» που αναθεωρούνται συνεχώς μέσα σε κάθε χρόνο.

Αυτό το «κωλύχαρτο» προσπαθεί να κουκουλώσει το «δημοσιονομικό κενό». Το 2014

Υποδούλωση για δεκαετίες

το οποίο πανηγυρίζουν τα «μημονιακά» επιτελεία.

Ο πίνακας στην κορυφή της σελίδας απεικονίζει τη μημονιακή τετραετία μέσα από τους επίσημους αριθμούς. Ουσαί κι αν η «δημιουργική λογιστική» υπεισέρχεται στη διαμόρφωσή τους, η σύγκριση ανάμεσα στο 2009 και το 2013 δεν αφήνει περιθώρια παρεμπνησίας. Το «πρωτογενές πλεόνασμα», ένα αυθαίρετο λογιστικό μέγεθος που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει (μόνο ελλείμματα και χρέος υπάρχουν) βγήκε μέσα από μια οθωμανικού τύπου φορομπήξα, μέσα από το τοσκικό μισθών και συντάξεων, μέσα από την καρατόμηση των (ήδη ισχνών) κοινωνικών δαπανών, καμιά αύξηση των κοινωνικών δαπανών, καμιά ελάφρυνση από τα χαράτσια. Ο, πιο δρημένη για το κράτος από την αύξηση του ΑΕΠ θα πάρει για την εξόφληση των τοκοχρεολυπικών δόσεων, που μετά το 2020 θα εκτιναχτούν στα ύψη.

Παρά ταύτα, η προπαγάνδα του success story οργιάζει. Είναι το μόνο που έχει για να πάρει από τις εκλογές ο Σαμαράς με την ελπίδα να μη συντριβεί από το ΣΥΡΙΖΑ, το μόνο που μπορεί να κρατήσει το ΠΑΣΟΚ πάνω από το 5%. Πρώτα ήταν η συμφωνία με την τρόικα (το περιεχόμενο του επικαιροποιημένου Μνημόνιου δεν το έχουμε πληροφορθεί ακόμη, ούτε προβλέπεται μέχρι τις εκλογές). Ακολούθησε η «έξοδος στις αγορές» και η επίσκεψη Μέρκελ που μοίρασε χαμόγελα και συγχαρητήρια. Μετά γιορτάστηκε δεόντως η επίσημη ανακοίνωση της Eurostat και η έγκριση της καταβολής των δόσεων από το Euroworking Group. (Εννοείται πώς τα προαπαιτούμενα για τις δόσεις του Ιούνη και του Ιούλη, ύψους 1 δισ. η καθεμία, απλά αναφέρθηκαν σε κάποιες εφημερίδες, χωρίς να τους δοθεί βάρος).

Και βέβαια, οι αριθμοί δεν δείχνουν την άγρια επίθεση που δέχτηκαν οι μισθοί στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, δεν δείχνουν τις αντιασφαλιστικές ανατροπές, δεν δείχνουν την κινεζοποίηση σε όλη της την έκταση, με την αντεργατική ανατροπή του συνόλου των εργασιακών σχέσεων.

Και κάπι ακόμα. Οι ρυθμίσεις στο χρέος (οτο νέο χρέος), με την επιμήκυνση της αποπληρωμής των δόσεων, έχουν υποθηκεύσει τη χώρα για δεκαετίες και προεξόφλιούν την παγίωση της κινεζοποίησης. Οταν θ' αρχίσουν να «τρέχουν» τα χρεολύτια (προς το παρόν πληρώνονται μόνο τόκοι), το ελληνικό κράτος θα πρέπει να εξασφαλίσει πρόσθετα από-

θέματα, πρόγμα που σημαίνει πως αικόμη και σε συνθήκες σχετικής ανάκαμψης δε θα υπάρξει καμιά ανακούφιση των εργαζόμενων, καμιά αύξηση των κοινωνικών δαπανών, καμιά ελάφρυνση από τα χαράτσια. Ο, πιο δρημένη για το κράτος από την αύξηση του ΑΕΠ θα πάρει για την εξόφληση των τοκοχρεολυπικών δόσεων, που μετά το 2020 θα εκτιναχτούν στα ύψη.

Στο Eurogroup της Δευτέρας ο Στουρνάρας θα παρουσιάσει και το Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο. Μια έκθεση ιδέων ελάχιστων σελίδων, που μόνο γελια προκαλεί σε κάθε σοβαρό οικονομολόγο (ανεξαρτήτως κατεύθυνσης), μπορεί όμως κι αυτή να τροφοδοτήσει την προεκλογική προπαγάνδα.

Μεσοπρόθεσμο «κωλύχαρτο»

Την περασμένη Τετάρτη (παραμονή της αργίας της Πρωτομαγιάς, για να μη γίνει και πολύς ντρόπος), δόθηκε στη δημοσιότητα το Μεσοπρόθεσμο 2014-2018. Οι αριθμοί του συμφωνήθηκαν με την τρόικα. Άφού το Μνημόνιο «τελειώνει το 2014», πιο δουλειά έχει η τρόικα και να εγκρίνει την πορεία των κρατικών προϋπολογισμών μέχρι το 2018; Εύλογο το ερώτημα, αλλά δεν πρόκειται να τεθεί από τη μημονιακή προπαγάνδα, γιατί κάνει τζίζ. Διαβάζοντας το νέο Μεσοπρόθεσμο, βλέπουμε να γίνεται αναφορά (σελ. 14) στη δέσμη Κανονισμών (Two-Pack) για τις χρέες που ποιάρουν οικονομική βοήθεια ή βρίσκονται σε διαδικασία υπερβολικού ελειμματούς ή, γενικά, «αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα οικονομικής σταθερότητας». Πρόκειται για μια διαδικασία σκληρής επιτήρησης, η οποία θα συνεχιστεί για πολλά χρόνια αικόμησης με την τρόικα είτε με κάποιο άλλο –αποκλειστικά ευρωπευσμότικο– όργανο.

Το ίδιο το Μεσοπρόθεσμο είναι προεκλογικά... μαϊμουδισμένο, ώστε να μη φαίνονται τα νέα μέτρα. Άλλωστε, το Σε-

το «υπολογίζει» μηδενικό, το 2015 911 εκατ. ευρώ και το 2016 1,927 δισ. ευρώ. Στην Εκθεση Αξιολόγησης της Κομισιόν, όμως, που δόθηκε στη δημοσιότητα πριν από μερικές μέρες, γίνεται λόγος για «ψηφοδιοισμένα μέτρα»: 2 δισ. ευρώ το 2015, 3,8 δισ. ευρώ το 2016 και 1,9 δισ. ευρώ το 2017. Κατά τα άλλα, «δε θα υπάρξουν νέα μέτρα». Επειδή οι αντιφράσεις ανάμεσα στην Εκθεση της Κομισιόν και το Μεσοπρόθεσμο είναι προφανείς, ο Στουρνάρας διαρρέει σε έμπιστους δημοσιογράφους ότι αυτές είναι υπερβολές της τρόικα, που πάντα πέφτει έξω.

Ακόμη και απ' αυτό το «κωλύχαρτο», όμως, βγαίνουν μερικά συμπεράσματα. Δε θα υπάρξει καμία μείωση στα διάφορα χαράτσια, τα οποία μονιμοποιούνται. Τα φορολογικά έσοδα κινούνται σε ανοδική τροχιά. Θα εξακολουθήσει να μειώνεται ο αριθμός των εργαζόμενων στο δημόσιο και να πέφτουν οι μισθοί τους. Το αποτέλεσμα θα είναι η παραπέρα εξαθλίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι κοινωνικές παροχές στο σύνολό τους θα εξακολουθήσουν να πέφτουν κάθε χρόνο. Η επιχορήγηση προς τα νοσοκομεία, που ήδη βρίσκονται σε άθλια κατάσταση. Οι πρωτογενείς δαπάνες θα εξακολουθήσουν να πέφτουν κάθε χρόνο. Η επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων ως ποσοστό του ΑΕΠ θα πέφτει κάθε χρόνο. Το ίδιο και η επιχορήγηση προς τα νοσοκομεία, που ήδη βρίσκονται σε άθλια κατάσταση. Οι πρωτογενείς δαπάνες θα εξακολουθήσουν να μειώνονται κάθε χρόνο και σε απόλυτα νούμερα. Είστι οπως απαράδεκτα λέγεται» (Δ. Κουτσούμπας).

Να εντοπίσουμε καταρχάς την ιστορική διαστρέβλωση και των δύο. Η αναφορά σε μουσουλμανική μειονότητα από τη Συνθήκη της Λαζάνης δεν έγινε επειδή η μειονότητα ήταν εθνικά ανομοιογένης, αλλά επειδή η καταρρεύσασα οθωμανική αυτοκρατορία στηρίζοταν στον θρησκευτικό διαχωρισμό (το περιβόπτο σύστημα των «μιλιέτων»). Η τριχοτόμηση της μειονότητας και η προστάθεια να αναπτυχθούν εθνικές συνειδήσεις στους Πομάκους και στους μουσουλμάνους Τσιγγάνους είναι πολύ φρέσκια. Ούτε ένα τέταρτο του αιώνα δεν μετράει. Την ξεκίνησε το ελληνικό κράτος σε μια προσπάθεια να αποδυναμώσει τη συμπαγή τουρκική εθνική συνείδηση της μειονότητας.

Το θέμα, όμως, δεν είναι θέμα ερμηνείας της Λαζάνης. Είναι καθαρά οντολογικό. Για να μην έχουμε ένα «συμπαγές τουρκικό πράγμα», πρέπει να έχουμε ένα «συμπαγές ελληνικό μουσουλμανικό πράγμα!» Οι εκπρόσωποι του ελληνικού αστικού εθνικισμού έχουν κάθε λόγο να υποστηρίζουν αυτή την κατεύθυνση και να εργάζονται πάνω σ' αυτή. Οι αυτοαποκαλούμενοι κομμουνιστές, όμως, πώς κρύβονται πίσω από μια ιμπεριαλιστική Συνθήκη (την οποία αναγκαστικά αποδέχτηκε η νεαρή τότε ΕΣΣΔ) και πώς αποδέχονται και υποστηρίζουν ως κριτήριο καθορισμού μιας μειονότητας το θρήσκευμα; Και οι κομμουνιστές μει